

Gisteren, vandaag, morgen altijd Para-Commando A.N.P.C.V. Regionale Leuven

Every man an emperor
Monty
www.paracommando-vriendenkring-leuven.be

Inhoud

1.	Het uitgebreid bestuur.	3
2.	Woord van	
2.1.	De voorzitter.	4
2.2.	De redactie.	4
3.	Wat voorbij is.	
3.1	Maandelijks vergaderingen.	5
3.2.	Onze schietsectie.	5
3.3	Herdenking Operatie 'Red Bean' Kolwezi.	5
3.4.	24 Mei MEMORIAL DAY USA.	8
3.5.	4 juni Jaarlijkse B.B.Q.	9
3.6.	18 Juni Menen Herdenking Openen sluizen/ Grensoverschrijdende contacten/ Last Post te Ieper.	10
3.7.	Verslag reis naar U.K.	12
	Dag 1.	
	Vertrek	
	Bezoek aan de begraafplaats	13
	Bezoek aan Aldershot	16
	Bezoek aan de Cambridge Military Hospital.	17
	Bezoek aan de sporthal.	18
	Avond uit	19
	Dag 2.	
	Bezoek aan de 'The Royal Garrison Church of all Saints'.	19
	Bezoek D DAY museum	21
	Normandy Memorial Wall.	22
	Portsmouth.	24
	Diner.	26
	Dag 3.	26
	A.F.D.	28
	Gezellig samen zijn in de "Café Rouge".	28
	Dag 4.	
	Vertrek en aankomst.	
3.8.	Herdenking Slag bij Fromelles (Fr)	28
3.8.	16 Juli Cenotaph te London	29
3.10.	21 Juli Nationale feestdag. Het werk van onze Koningen	30
4.	Nieuws en toekomstige activiteiten in 2022.	
4.1.	Maandelijks schieten.	32
4.2.	26 Augustus OPEN DOOR te Trg Ce Para te SCHAFFEN.	33
4.3.	Maandelijks vergadering.	33
4.4.	3 September 'Meeuwen - Peer'.	34
4.5.	11 September 'Plaine Sapins'.	34
4.6.	7 Oktober Sint Michael te Brussel.	34
4.7.	8 Oktober Jaarlijks Groot Mosselstijn. Zie blz. 44	34
4.8.	19 November Red & Black Dragon March. <u>Helpers gevraagd.</u>	34
5.	Nieuws bij onze buitenlandse vrienden.	
5.1.	Union Nationale des Parachutistes Section 591 Lille Frankrijk.	35
5.2.	Parachute Regimental Association POMPEY Branch (UK).	35
6.	Voor U gelezen.	
7.		
7.1.	2 PARA in de FALKLANDS-oorlog Deel 2	36

1. Het uitgebreid bestuur.

Erevoorzitter & redactie.

Chris. Vandeput
Bergenstraat, 58
3020 – Herent
GSM: 0476676285

e-mail: vandeputchris@gmail.com

Voorzitter & PR.

Robert Roger
Biezebeemden, 6
3272 - Scherpenheuvel
GSM: 0475582532

e-mail: esr@skynet.be

Secretaris & 2de Vaandeldrager & Soc. Boetiek

Jos AERTS
Gijzelaarsstraat, 32
3000 – LEUVEN
GSM: 0498838043

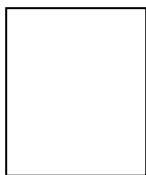
e-mail: jozef.aerts1@pandora.be

Penningmeester.

Dominique DE GEEST (Domp) i
Franz Schollaertstraat, 2
3010 _ KESSEL-LO (Leuven)
GSM: 0499315652

e-mail: dompimarleen@hotmail.com

Logistiek.

Schoot verantwoordelijke & POC S2.

Johnny Willems
Vijfbunderstraat, 6
3001 – Leuven
GSM: 0476/483281

email: willejohn@hotmail.com

Marssectie.

Herman Bruers
Wittevrouwestraat, 74
3020 – Herent
GSM: 0493/198435

e-mail: bruersherman@gmail.com

Webmaster.

Inge Peeters

e-mail: anpcvleuven@gmail.com

Vaandeldrager 1.

Filip Thiebaut.
Eversestraat, 128
1932 – Zaventem
GSM: 0474723233

e-mail: filip.thiebaut@hotmail.com

2. Woord van de:

2.1. Woord van de Voorzitter

Beste Para-Commando's, Sympathisanten en Vrienden

Na een goed verdiende vakantie zijn wij terug in goede vorm om onze toekomstige activiteiten in orde te brengen, de maand juli was wel goed gevuld met op 16 juli de Cenotaaf plechtigheid in Londen (zie verslag) de 19 juli herdenking plechtigheid in Fromelles (Frankrijk) en de 21 juli met de Te Deum in Leuven waar Lieve, Jos en ik aanwezig waren en in de namiddag de nationaal défilé in Brussel waar ik alleen was van de regionale Leuven. Beste vrienden Para-Commando mag ik jullie vragen een beetje meer inspanning te doen om aanwezig te zijn bij plechtigheden, ik weet het is niet altijd makkelijk om aanwezig te zijn maar denk aan de spirit van ons regiment, de uitstraling van onze regionale bij de plechtigheid in het Leuvense, als je alleen met 3 zijn voor de Te Deum in Leuven op onze nationaal feestdag is niet het ideale voorbeeld dat wij doorgeven. Voor Brussel op de 21 juli vraag ik ook een beetje meer inspanning van jullie allemaal want alleen is het maar alleen, waar is de tijd dat wij als fier regionaal met de meeste personen aanwezig waren op plechtigheid. Mag ik jullie vragen om de moed niet te laten vallen en met meer aanwezig te zijn op plechtigheid "**meer is in u**"

Keep safe. Who Dares Win, United We Conquer, Never Surrender
Roger Robert (Rob) - Voorzitter ANPCV Leuven.

2.2. Redactie.

Beste lezers,

Samen met Inge zijn wij erin geslaagd onze website te updaten.

Het is echter voor de redactie onmogelijk de vele foto's van al de artikels die wij publiceren af te drukken. Daarom consulteer onze website www.paracommando-vriendenkring-leuven.be. Daar zult u de uitgebreide fotoreportages vinden van alle activiteiten waaraan wij hebben aan deelgenomen.

Chris VANDEPUT
Redacteur en erevoorzitter

3. Wat voorbij is.

3.1. Maandelijkse vergaderingen.

Op de agenda.
Debriefing van de activiteiten B.B.Q. Bezoek aan Aldershot en Airborn Forces Day te Portsmouth.
Organisatie van het Mossel-feest.
Wat met het St. Michaël-feest? Programma uit Brussel?
Het programma samenstellen voor de Engelse delegatie:
Mogelijkheden: Logement, Pegasus museum, TrgCe Para, Vervoer ...enz.
Toestand van het leden aantal. Leden die nog niet betaald hebben aanschrijven enz....

3.2. Maandelijks schietbeurten.

De normale schietbeurten op de eerste maandag van de maand hernemen. Corona regels zijn echter nog steeds van toepassing (mondmasker op schietstand en verplaatsingen).

5 september
3 oktober
7 december

De dagen boven vermeld werden onder voorbehoud voorzien voor sectie van onze vriendenkring, in de schietstand van de “Grizzly’s gelegen Burdasteenweg 9 te 1830 te Machelen.

Deze hebben plaats van 19.00 tot 22.00 uur.

Voor verdere inlichtingen raadpleeg de site van GRIZZLY’s
Range officer - Johnny Willems

Niet alleen gaan wij de eerste maandag van de maand schieten, maar vooraleer onze schiet resultaten te bespreken in de gezellige bar, moet er eerst opgekuist worden. Voor sommigen een bijverdienste door de hulzen, liefst koperen, om te rapen, om later te herladen of gewoon om bij de ijzermarchand te verkopen als koper. Men wordt er niet rijk van, maar opgeruimd staat netjes.

3.3 Herdenking Kolwezi.

Foto’s Regionale Oostende, Jacques Grauls

Jaarlijks herdenkt de regionale Oostende de operatie “Red Bean”.

Chronologische volgorde Kolwezi 1978

Uit DAKOTA 15de Wing News

Zaterdag 13 mei :

- Zoals ze hebben aangekondigd, keren de “rebellens” van generaal N. Mbumba terug. Van uit het buurland Angola trekken zij via Zambia de provincie Shaba binnen en vallen hun hoofddoel, de mijnstad Kolwezi, aan. De tweede Shaba-oorlog is begonnen. Het aantal “rebellens” is niet gekend, men schat tussen de 2.000 en de 4.000 mans. Zij behoren tot FNLC (Front National pour la Libération du Congo) en worden ook “tigres”, “diabolos” en “Katangese gendarmes ” genoemd. Het gaat in elk geval om Congolese vluchtelingen, meestal van de Lunda-stam, die reeds enkele jaren in Angola verbleven.
- In Kinshasa ontvangt president Mobutu alle diplomaten om hen op de hoogte te brengen van de feiten, maar doet geen beroep op buitenlandse hulp. Hij denkt de invasie met zijn eigen leger (Forces Armées Zaïroises, FAZ) de baas te kunnen.
- Via de diplomatieke kanalen worden Brussel en Parijs rond 13u verwittigd van de inval en de onzekere toestand in Kolwezi.

Zondag 14 mei, Pinksteren :

- De mijnstad Kolwezi en het vliegveld zijn bezet door de “rebellens”. De FAZ-troepen die er gestationneerd zijn werden geneutraliseerd of zijn op de vlucht. De zwarte bevolking sympathiseert met de “rebellens”. De verwarring is totaal. Enkel via de Gécamines bereikt nieuws de buitenwereld. Europese medewerkers van de Gécamines worden door de FAZ verdacht en in een villa opgesloten, zij worden er rond 17u vermoord.
- Via zijn minister van Buitenlandse Zaken, vraagt President Mobutu aan alle bevriende regeringen om hem alle mogelijke (“de toute nature”) steun te leveren, gezien de ernst van de situatie. De Sovjet-Unie en Cuba zouden bij de inval betrokken zijn.
- De Franse ambassade in Kinshasa en het Elysée denken aan een gezamenlijke Frans-Belgische operatie. Volgens de Fransen is een Belgische inzet gewenst gezien het aantal Belgen en de Belgische belangen in Kolwezi (de Gécamines).
- In het pas opgerichte crisiscabinet in Brussel ontwikkelen zich hevige discussies tussen Premier L. Tindemans (CVP), Minister van Buitenlandse Zaken H. Simonet (PSB) en Minister van Buitenlandse Handel De Bruyne (VU). Niettegenstaande de oproep van de 1.700 Belgen in Kolwezi om tussen te komen, wil H. Simonet eerst onderhandelen met het FNLC.

Maandag 15 mei, tweede Pinksterdag :

- In Brussel brengt het Ministerie van Buitenlandse Zaken formeel het Ministerie van Landsverdediging op de hoogte van de situatie. Het crisiscabinet in Brussel beslist de C-130 die de normale verbinding met Kigali verzekert een dag vroeger te laten vertrekken, om indien noodzakelijk, van daaruit Europeanen uit Kolwezi te evacueren.
- Belgische en Franse diplomaten en militairen in Kinshasa proberen hun regeringen in Brussel en Parijs te overtuigen een gecombineerde operatie met België, Frankrijk en met de steun van de VSA voor te bereiden.

- Minister H. Simonet verklaart 's avonds op de RTB dat er geen Belgische interventie in Shaba zal plaatsgrijpen.

Dinsdag 16 mei :

Een compagnie Zaïrese parachutisten (311 Bn/2 Cie) springt in de vroege morgen uit een C-130 van de FAZ

boven de rand van Kolwezi. Deze operatie levert niets op omdat de meeste para's bij de landing worden gedood of vluchten.

- In Brussel geeft het Ministerie van Landsverdediging om 17u opdracht één compagnie paracommando's en drie C-130s klaar te houden om tussen te komen vanaf 17 mei 3u.

- Om 23u wordt een crisisvergadering gehouden op de Generale Staf te Evere. Men is het niet eens met d'idée van een gezamenlijke Frans-Belgische operatie.

Woensdag 17 mei :

- Tegen de avond wordt het vliegveld van Kolwezi ingenomen door twee Zaïrese compagnies van het 311 Bn Parachutisten gesteund door het 133 Bn Infanterie. Deze eenheden kwamen langs de weg vanuit Lubumbashi o.l.v. majoor Mahele.

- Rond 20u beslist de Franse President Giscard d'Estaing zo vlug mogelijk tussen te komen in Kolwezi, met of zonder de Belgen.

- Na dagenlang twijfelen en na contact met de vertegenwoordiger van het FNLC in Brussel, neemt het crisiskabinet rond 22u de beslissing om toch een humanitaire operatie uit te voeren om de Europeanen in Kolwezi te bevrijden en te evacueren. De operatie is beperkt tot 72 uren. Er zal niet deelgenomen worden aan de Franse operatie.

Donderdag 18 mei :

- Amerikaans-Belgische vergadering in het HK van de Amerikaanse strijdkrachten in Europa te Stuttgart. België verkrijgt steun voor communicaties, inlichtingen en logistiek. USAF C-141's zullen dagelijks 120 ton brandstof leveren in Kamina.

- Een C-130 van de FAZ landt op het vliegveld van Kolwezi met aan boord President Mobutu, zijn Marokkaanse garde, enkele van zijn ministers en een dertigtal journalisten.

- Vanaf 13u15 vertrekken het 1 en 3 Bn Para uit Melsbroek met vijf C-130s en twee B-727s van de 15 Wing en Sabena-vliegtuigen naar Kamina. Een C-130 heeft problemen bij het opstarten en zal op 19 mei vertrekken. De eerste vliegtuigen van de 15 Wing krijgen geen toelating om Frankrijk te overvliegen !

- Om 13u45 vertrekt vanuit Solenzara (Corsica) het eerste DC-8 toestel met parachutisten van het 2 REP (Régiment Etranger de Parachutistes) uit Calvi. Verder volgen nog twee DC-8 van de maatschappij UTA, een DC-8 van COTAM (Commandement du Transport Aérien Militaire), een B-707 van Air France, een C-5 en enkele C-141s van de USAF naar Kinshasa.

Vrijdag 19 mei :

- Rond 7u landen drie C-130 van de 15 Wing in Kamina, komende uit Bamako (Mali) waar zij ingezet werden om de hongerende bevolking van voedsel te voorzien in het kader van SOS Sahel.

- President Giscard d'Estaing belt de Belgische Premier L. Tindemans op en meldt dat het 2 REP vandaag boven Kolwezi zal springen tussen 15 en 18u.

- Het grootste deel van het 2 REP vertrekt uit Kinshasa met vier C-130s van de FAZ en een Franse C-160 en zal vanaf 15u gedropt worden boven Kolwezi. Een tweede deel van het 2 REP komt met een DC-10 van Air Zaïre op Kamina aan rond 16u.

- Para's van het 2 REP ontdekken in een villa van de Gécamines 30 vermoorde Europeanen.

- Tussen 13u en 21u landen op Kamina de zeven vliegtuigen van de 15 Wing die op 18 mei uit Melsbroek vertrokken. De meeste para's waren reeds eerder toegekomen met B-707 toestellen van Sabena. Om 23u is het Regiment, met al het nodige materiaal, klaar om op te treden !

Zaterdag 20 mei :

- In drie golven van acht C-130s worden tussen 5u en 9u 1.200 para's met materiaal van Kamina overgevlogen naar Kolwezi en daar na het uitvoeren van stormlandingen afgezet. Tegen 10u is het grootste deel van de para's de stad binnengedrongen en stromen de eerste vluchtelingen toe op het vliegveld. De

acht C-130s, ondertussen versterkt door een negende die op 19 mei in Melsbroek vertrok, evacueren tot laat in de avond ongeveer 2.300 Europeanen naar Kamina en Lubumbashi.

Zondag 21 mei :

- Twee derde van de stad Kolwezi is in handen van het Belgisch Regiment Paracommando en een derde wordt bezet door het Franse 2 REP.
- Enkele compagnies van het Regiment verlaten Kolwezi om enkele kleinere stadjes te controleren, niettegenstaande een negatief advies van het 2 REP.

Maandag 22 mei :

- Begin van de terugtrekking van de paracommando's uit Kolwezi. De laatste C-130 verlaat Kolwezi rond 13u30.

Dinsdag 23 mei :

- Een deel van de Belgische para-commando's vertrekt uit Kamina terug naar België. Een ander deel blijft terplaatse met zes C-130s om het zuidelijk deel van Shaba te controleren en te waken over de Belgen in andere steden van de provincie.

Woensdag 24 mei :

- De "rebellens" van het FNLC verlaten Shaba terug naar Angola.

Dinsdag 7 juni :

- Het 2 REP wordt door C-141 Starlifters van de USAF teruggebracht naar Corisca.

Zondag 25 juni :

- Vertrekceremonie in Lubumbashi. De "Force Inter-Africaine" (hoofdzakelijk Marokkaanse troepen) neemt de opdrachten van de Belgische troepen over.

Maandag 10 juli :

- Aankomst in Melsbroek van de laatste troepen met C-130s.

3.4. U.S.A. Memorial Day.

Elk jaar op Memorial Day vindt op 15.00 uur plaatselijke tijd een nationaal herdenkingsmoment plaats

Het is onduidelijk waar deze traditie is ontstaan, veel verschillende gemeenschappen kunnen onafhankelijk van elkaar de herdenkingsbijeenkomsten hebben geïmiteerd. Uit sommige documenten blijkt dat één van de vroegste herdenkingen van Memorial Day werd georganiseerd door een groep voormalige slaven in Charleston, South Carolina, minder dan een maand na de capitulatie van de Confederatie in 1865. Niettemin verklaarde de federale regering in 1966 Waterloo, New

York, tot de officiële geboorteplaats van Memorial Day.

In Leuven, had om 11.45uur stipt de Memorial Day plaats op de Comenworld begraafplaats te Heverlee. Sinds 1923 is de missie van de 'American Overseas Memory Day Association Belgium' het bestendigen van de herinnering aan de leden van de Amerikaanse strijdkrachten, gestorven in de verdediging van de vrijheid en in België begraven. AOMDA organiseert en leidt Memorial Day ceremonies op de Amerikaanse begraafplaatsen in België. Zij herdenken en bewaren de rustplaatsen van de Amerikaanse militairen begraven in geïsoleerde graven buiten deze begraafplaatsen. Zij ijveren voor jeugdbetrokkenheid en het promoten van projecten en activiteiten om de herinnering te behouden.

U kunt de website van deze organisatie bezoeken op: www.aomda.org.

Dit jaar herdachten wij speciaal Luitenant Vlieger Donald West, hij was piloot bij de U.S. Air Force, maar kon het onrecht die de NAZI's verrichten in Europa niet aanzien. De Verenigde Staten waren toen nog niet in oorlog en vraag hij zijn mutatie aan, om naar Canada de Canadese luchtmacht te vervoegen en vervolgens zo England te belanden en deel te nemen aan de slag om England. Toen de Verenigde Staten

van Amerika eveneens betrokken waren in de WO II, bleef hij op verzoek van zijn Amerikaanse overste bij de R.A.F. als 'Liaison Officer'. Hij vertrok op missie om Duitsland te bombarderen. Zijn vliegtuig werd geraakt op zijn zwakste plek, namelijk onder achteraan, en kort bij de lading bommen. Er brak brand uit en Lt. Donald West vroeg eerst aan de bemanning het vuur te blussen Dit bleek hopeloos. Hierna de brief die Jim Elliott schreef aan de familie van Lt. Donand West.

"Zelfs in die verschrikkelijke nacht, toen we onder de grootste druk stonden, beide schutters dood en Don aan de stuurknuppel van een brandend vliegtuig, was er geen paniek omdat de schipper kalm was. Op zijn rustige toon zei hij tegen twee van de bemanningsleden dat ze terug moesten gaan met brandblussers en dat ze het vuur onder controle moesten houden.

Zonder aarzeling of vraag deden ze dat, en werkten heldhaftig te midden van de rook en exploderende munitie, maar alles tevergeefs, alle blusapparaten gebruikt zonder het onder controle te krijgen. Toen kwam het bevel van Don om het vliegtuig te verlaten...

Don had zijn parachute aan, Mr. en Mrs. West, maar hem kennende, ben ik er zeker van dat hij zou wachten tot iedereen vertrokken was, vooraleer zelf te vertrekken. Het doet me pijn om het te zeggen, maar ik ben bang dat Don, uw zoon, en mijn vriend, het ultieme offer hebben gebracht, voor onze gemeenschappelijke zaak die nacht. In een vergeefse poging om de rest van de bemanning te redden (er was nog één lid over), heeft hij zichzelf niet genoeg tijd gegeven om weg te komen voordat de crash kwam."

3.5. Onze jaarlijkse B.B.Q.

Men mag werkelijk van een succes spreken, 113 aanwezigen genoten van een heerlijke BBQ. Sappige stukjes vlees, frisse groentjes, sausjes naar keuze en een heerlijke fris pint of een glaasje wijn vervulde deze bijeenkomst. Ha ja, niet vergeten om te eindigen een fameus stukje taart

3.6. Door de regionale Menen.

3.6.1. Herdenking Sluizen te Menen

Zending Capulet (Jean Woluwe en Henri Frenay) - gearachuteerd op 13 april 1943 in de omgeving van Doornik (bij vergissing, want ze moesten gedropt worden ten zuiden van Gent voor het saboteren van een bedrijf in Gent). Ze bleven actief in het westen van Henegouwen, voerden er sabotages uit in samenwerking met spoorwegaarbeiders en keerden eind 1943 naar Engeland terug.

HAROL van der **MEERSCH**
ramen, deuren, rolluiken en sectionale poorten

Rillaarseweg 134 3390-Tielt-Winge
Tel, Fax 016502686
<http://www.van-der-meersch.be/contact>

3.6.2. Grensoverschrijdende contacten.

Ons nationaal bestuur achtte het niet nodig om nog deel uit te maken van U.E.P. Gelukkig zijn er toch een aantal regionalen die verbroederen. Op de plechtigheid “Herdenking van de sabotage van de Sluizen” in Menen, waren er verschillende afvaardigingen van regionalen, vaderlandslievende verenigingen als een delegatie uit Duitsland, Verenigd Koninkrijk en Frankrijk aanwezig. Vijanden gedurende de tweede Wereld Oorlog, vrienden in 2022. En waarom.de parachutisten zijn één grote familie, vrienden onder elkaar. De Engelse delegatie uit Ilford en Portsmouth, elk jaar aanwezig, liet zich dit jaar verontschuldigen.

3.6.3. Last Post te Ieper

Regionale Menen en buitenlands verenigingen

Duitse delegatie

Franse delegatie

U.K. Delegatie

Regionale Leuven

Het Comité

Bloemenrijk

Mechelsesteenweg 182 3020 Herent
Tel: 016225790 Fax: 016290413
Openingsuren: elke dag van 9 tot 18.30 uur
Zondag van 9 tot 16.00 uur
Maandag gesloten

Bloemen, planten en zoveel meer...

e-mail: bloemenrijk.bvba@telenet.be

3.7. Verslag reis naar U.K.

3.7.1. DAG 1.

Vertrek, inscheping en ontscheping.

R.V. was voorzien om 04.15 uur bij de erevoorzitter Chris Vandeput. Vertrek om 04.30 uur. Rond 02.00 uur hoorde ik een wagen voorbijrijden. Ik dacht "dat zal wel een laatkomer zijn". Daarna muisstil dus nog 11/2 uur slapen. 03.30 mijn wekker loopt af, ik uit mijn bed, plassen, wassen, scheren aankleden. En "Das kann doch nicht wahr sein" sorry verkeerde film, en toch de landing was ingezet. Die, dat ik dacht laatkomers, dachten dat Herent op een donderdag morgen zeer moeilijk bereikbaar was en dus het zekere voor het onzekere genomen en moest die arme Daniel al om 02.00 uur voor zijn deur staan. Een geluk hij was mijn co-driver niet, hij kon verder slapen in mijn wagen.

04.20 uur iedereen klaar en in file naar Loon-Plage (Ferry Duinkerke). Toch nog even bijtanken aan het laatste benzinestation in België en voor sommigen een sanitaire stop. Ik nog geen 5 liter.

07.05 uur Aankomst aan de Ferry. Geen problemen, iedereen had zijn nieuwe reispas bij, en mochten eerst de boot op (First in en first out).

08.24 uur Inscheping

08.38 uur We konden niet snel genoeg aan het restaurant zijn voor een English breakfast, en lekker dat het was, die worst, die bonen in tomatensaus, alhoewel andere jaren kregen wij meer, nu in een potje apart, spiegel ei, voor sommigen tomaten, paddenstoelen enz...

 	 A. Daubercy IT Systems Solutions 183, Diestsestraat B-3270 Scherpenheuvel B E L G I U M HR Leuven 102.135 BTW BE-0784.141.961 Citibank 953-0375037-04 Tel +32 (0) 13/77.50.24 Mob +32 (0)476/87.95.00 E-Mail info@ITSS.Be Web www.ITSS.Be
--	---

Twee uren varen, min één uur terugzetten

09.20 Hr plaatselijke tijd eindelijk auto aan wal. Chris voorop, dus geen probleem hij kent de weg als zijn broekzak. Er moet iets verkeerd geweest zijn met zijn broekzak, misschien een andere broek, want wij kwamen achter het Dover Kasteel terecht. Verkeerd gereden, maar neen mijn passagiers wilden het kasteel van nabij bekijken. Na dit omwegentje de goede A20 gevonden, en via en vele 'Traffic jams' op den M20, M26, M25, A217, A243, M25, A3, A31, bereikten wij ons hotel. Het Hotel "The Bishop's Table" in Farnham.

We werden verwelkomd door Keith ALLCOCK, Peter RICHENS en Bill Maddy. Normaal was de receptie van het hotel open tot 11.00 Hr maar Keith Allcock had aan den baas gevraagd om open te blijven tot onze aankomst en voor een 'Quick Lunch' te zorgen. Zeer vriendelijk mens. Zijn eerste vraag was 'ben jullie Vlamingen, ja, dan kan ik Zuid-Afrikaans spreken.

Installatie op de kamers, eten en om 14.00hr RV aan de minibus, gehuurd door Keith, voor een bezoek aan de verschillende bezienswaardigheden van Aldershot met Keith en Peter als gids

Bezoek aan de begraafplaats

Eerste halte het ruitersstandbeeld van de Hertog van Wellington. Het is een enorm bronzen ruitersstandbeeld van de Hertog van Wellington, gemaakt van omgesmolten kanonnen die in de Slag bij Waterloo dienstdeden. Het standbeeld stond oorspronkelijk op Wellington Arch in Hyde Park in Londen, maar werd in 1885 verplaatst naar Aldershot omdat het enorme beeld vaak belachelijk werd gemaakt door satiristen, en omdat Koninging Victoria kloeg dat het haar uitzicht vanaf Buckingham Palace verpeste.

In het begin van de jaren 1850 koos het Britse leger Aldershot als locatie voor een permanente trainingsbasis. In november 1853 bouwden de genieofficieren er twee tentenkampen die toen bekend stonden als "North Camp" en "South Camp". Hoewel het terrein van de huidige begraafplaats pas in 1865 officieel werd omheind, was het al in de begindagen van het legerkamp als begraafplaats ingericht en vermoedelijk werd het al in 1855 voor begrafenissen gebruikt. Aangezien de begraafplaats op enkele van de eerste plannen van het kamp voorkomt, is het waarschijnlijk dat ze ontworpen en aangelegd werd door de Royal Engineers. De begraafplaats besloeg ongeveer de noordoostelijke helft van het huidige terrein op een steil aflopend terrein.

De begraafplaats lag eerder ver van de hoofdkampen en werd begrensd door Thorn Hill in het noorden, Round Hill in het oosten en Peaked Hill in het zuidwesten. Ten westen van het kerkhof werd een kleine houten kapel gebouwd. Pas in 1875 werd door de Royal Engineers een centraal register van begrafenissen aangelegd (vroeger waren de registers verdeeld over verschillende kampkerken).

De huidige uit baksteen opgetrokken Memorial Chapel verving een houten kapel die in 1879 was afgebrand. De kapel heeft een vrij sober ontwerp, hoofdzakelijk van rode baksteen maar met een zwart en wit bakstenen verband, en een leidendak. Het voorportaal is waarschijnlijk een latere toevoeging en heeft aantrekkelijke smeedijzeren hekken.

Veel van de vroege grafstenen zijn van het gotische kruisontwerp en dateren uit de jaren 1860 en 1870, waarvan één uit 1864 de vroegste is. Recentere stenen zijn meestal in de stijl van de Commonwealth War Graves Commission. Onderaan de helling in de richting van Ordnance Road is een klein gedeelte gewijd aan kindergraven. Op de begraafplaats liggen ook enkele burgers begraven die met of voor het leger werkten, onder wie de christelijke zendeling Mrs Louisa Daniell en haar dochter Miss Daniell. In het midden staat het Opperingskruis, dat identiek is aan de kruisen op alle begraafplaatsen die door de Commonwealth War Graves Commission worden onderhouden. Hier liggen bijna 23.000 personeelsleden begraven. De begraafplaatsen zijn verdeeld in secties voor verschillende religieuze denominaties. Er zijn speciale afdelingen voor de slachtoffers van de twee wereldoorlogen en de Falklandoorlog van 1982.

Aan de gedenksteen van de gesneuvelde parachutisten in het Falklands conflict werd hulde gebracht, door het spelen van de Britse 'Last Post', God save the Queen, De Brabançonne en bloemenhulde.

Na deze korte plechtigheid werd ons bezoek verder geleid door oud parachutist xxxxxxxxxxxxxxxx en verantwoordelijke voor het onderhoud van de graven. Door zijn informatie vernamen wij dat er drie Belgen ook begraven waren op deze begraafplaats. Sdt DUMONT Adolphe 1ste Regt Grenadiers, Sdt VANN ESPEN Guillaume 1 Regt Artillerie en Sdt BAYENS Jozef 5de Linie Regt. Gewond tijdens WO I, overgebracht naar het Cambridge Military Hospital en daar aan hun verwondingen overleden. Dus ook hier werd hulde gebracht aan de drie Belgische soldaten, overleden aan hun verwondingen, zij kregen hetzelfde eerbetoon als de Falklands.

Op ons verder bezoek kwamen wij verschillende merkwaardige graven tegen. Samuel Franklin Cowdery (later bekend als Samuel Franklin Cody) 6 maart 1867 - 7 augustus 1913, geboren Davenport, Iowa, VS was een Wild West showman en vroege pionier op het gebied van bemane vluchten. Hij is het meest bekend om zijn werk aan de grote vliegtuigen, bekend als Cody War-Kites, die vóór de Eerste Wereldoorlog door de Britten werden gebruikt als een kleiner alternatief voor ballonnen om artillerie te spotten. Hij was ook de eerste man die een in Groot-Brittannië gebouwd vliegtuig bestuurd, op 16 oktober 1908. Hij was een flamboyante

showman en werd vaak verward met Buffalo Bill Cody, wiens achternaam hij aannam toen hij jong was. Hij stierf in een vliegtuigcrash met één van zijn zelfontworpen vliegtuig.

General Sir Mervyn Butler
KCB.CBE.MC, Former
Commander in Chief of Strategic
Command of the British Army.

Lt Colonel Richard Lonsdale DSO &
Bar, MC, who served with the
Parachute Regiment. A veteran of the
Battle of Arnhem

Sergeant Ian John McKay VC who died
at Mt Longdon, East Falklands, an
important objective in the battle for
Stanley in the Falklands Islands.

Zijn hier ook begraven;

17 leden van de 5th Airborne Brigade lieten hun leven gedurende de Falklands Oorlog.

6 parachutistenn lieten het leven in de Little Baldon Air Disaster in 1965. (*)

Pte P.J. Cowton sneuvelde in actie in Afghanistan in 2008.

(*) Op 6 juli 1965 steeg een Hastings vliegtuig op van RAF Abingdon met een bemanning van zes en 35 verschillende personeelsleden voor een parachutedropping boven RAF Weston on the Green.

Na het opstijgen ondervond de piloot van de Hastings, van 36 Squadron RAF, moeilijkheden met de hoogteroberbediening. Kort nadat hij contact had opgenomen met de verkeerstoren van RAF Abingdon voor een landing met voorrang klom het toestel steil naar beneden, sloeg af en stortte neer in een gerstveld bij Little Baldon, Oxfordshire. Het vliegtuig barstte bij de inslag in vlammen uit en alle 41 inzittenden aan boord kwamen om het leven. Onder de inzittenden bevonden zich acht parachutisten van de RAF; drie onderofficieren en zeven rekruten van het Parachute Regiment; en een kanonnier van het 7e Parachute Light Regiment, Royal Horse Artillery.

Onze gids Tommy Simpson

Drie generaties vlnr kleinzoon, zoon Master
Warrant Officer Peter en vader Keith Allcock

Bezoek aan Aldershot

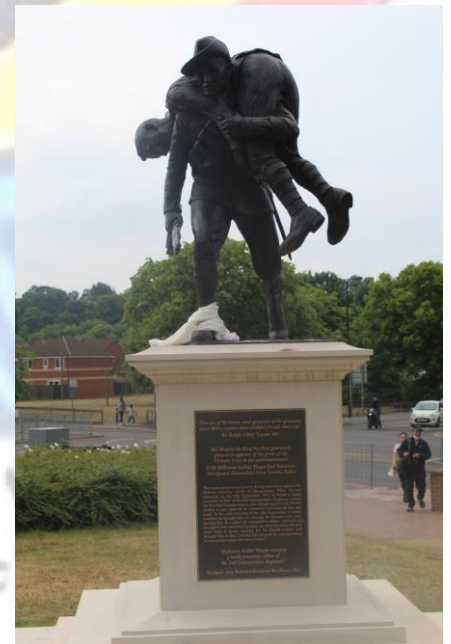
Parkeren op de parking van de 'Princes Hall' waar wij menige jaren, vooraleer het regiment verdween uit Aldershot, jaarlijks ter gelegenheid van de A.F.D. een concert bijwoonden door de Parachutisten

Band. Tegenover de Princes Hall staat nu een monument van een parachutist, Het monument op het voorblad herinneren de inwoners van Aldershot van de mooie jaren dat het Para regiment daar vertoefde en dat de bewoners van Aldershot dat tot 2000 Portsmouth de garnizoensstad was van het Britse Regiment Parachutisten. Het Parachute Regiment werd gevormd op 22 juni

1940 tijdens de Tweede Wereldoorlog en bracht uiteindelijk 17 bataljons bijeen. In Europa maakten deze bataljons deel uit van de 1st Airborne Division, de 6th Airborne Division en de 2nd Independent Parachute Brigade Group. Nog eens drie bataljons dienden bij het Brits-Indische leger in India en Birma. Het regiment nam deel aan zes grote parachute-aanvalsoperaties in Noord-Afrika, Italië, Griekenland, Frankrijk, Nederland en Duitsland, waarbij ze vaak voor alle andere troepen landden.

Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog werd het regiment teruggebracht tot drie reguliere legerbataljons, eerst toegewezen aan de 16e Parachutistenbrigade en later de 5e Luchtlandingsbrigade. De reserve 16th Airborne Division werd gevormd met behulp van de reservebataljons van het regiment in het Territoriale Leger. Door bezuinigingen op defensie werden de TA-formaties geleidelijk teruggebracht tot een parachutistenbrigade en vervolgens tot een enkel reservebataljon. In dezelfde periode hebben de reguliere legerbataljons deelgenomen aan operaties in Suez, Cyprus, Borneo, Aden, Noord-Ierland, de Falklands, de Kosovo-oorlog, de Balkan, Sierra Leone, Irak en Afghanistan, soms versterkt door mannen van het reservebataljon.

Citaties.

In het Britse leger worden citaties toegekend aan regimenten die actieve dienst hebben gezien in een belangrijk gevecht of campagne, meestal met een zegevierend resultaat. Het Parachute Regiment is onderscheiden met de volgende onderscheidingen.

Noordwest-Europa 1942

Bruneval

Noord-Afrika 1942-1943

Oudna

Zuid-Afrika Orsogna

Djebel Azzag

Djebel Alliliga

El Hadjeba

Tamera

Dejebel Dahara

Kefel Debna

Sicilië 1943

Primosole-brug Ourthe

Italië 1943-1944

Tarente Mount

Arnhem

Griekenland 1944-45

Athene

Noordwest-Europa 1944-45

Landing van Normandië

Pegasus-brug

Merville-batterij

Breville

Duiken Crossing

La Touques Crossing

Zuid-Frankrijk

Zuid-Atlantische Oceaan 1982

Falkland Eilanden

Rijn Gans Groen

Longdon

Draadloze Ridge

Irak 2003

Al Basra

Cambridge Military Hospital.

Het Cambridge Military Hospital was het eerste Britse ziekenhuis in de geschiedenis dat gewonden van de slag om Mons in 1914 rechtstreeks van het slagveld ontving. Het is ook de geboorteplaats van de plastische chirurgie, waar Harold Gillies eind 1915 een afdeling plastische chirurgie in het hospitaal oprichtte.

Koninklijke bezoekers waren onder meer HM Queen Alexandra, HM Queen Mary, HM Queen Elizabeth II, HRH Princess Anne en HRH Princess Margaret. Het ziekenhuis was de thuisbasis van Queen Alexandra's Royal Army Nursing Corps en de gewonde oorlogshelden van de belangrijkste Britse conflicten in de 20e eeuw werden in de ziekenzalen weer gezond verpleegd, waaronder troepen uit de Boerenoorlog, de Slag om de Somme in WO I, de D-Day landingen in WO II en de eerste Golfoorlog in 1990-1991.

Het Cambridge Military Hospital werd op 2 februari 1996 gesloten tijdens een ceremonie die werd bijgewoond door ZKH Prinses Margaret. In 2001 kondigde het Ministerie van Defensie aan dat het hospitaal overtollig was voor militaire behoeften.

Op 2 maart 2011 werd Grainger plc door de Defence Infrastructure Organisation (DIO) aangesteld als ontwikkelingspartner voor de oplevering van het Aldershot Urban Extension plan, nu bekend als Wellesley, waarvan het Cambridge Military Hospital deel uitmaakt. Voorstellen om het ziekenhuis om te bouwen tot woningen werden in maart 2014 goedgekeurd.

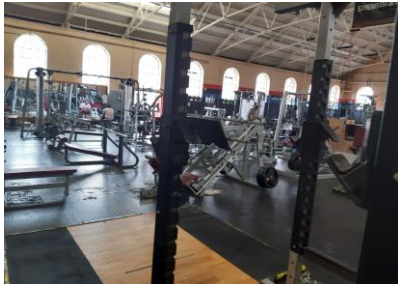
Weston Homes zal het belangrijkste militaire hospitaal van Cambridge verbouwen tot 74 woningen, waaronder appartementen en huizen, commerciële/gemeenschapsvoorzieningen en grote gemeenschappelijke foyers en ruimten.

Buiten voor de hoofdgevel staat een buste van de welgekende Florence Nightingale. Zij wordt wereldwijd gezien als de grondlegster van het vak van verplegen. Als 'de dame met de lamp' is zij het symbool van de moderne ziekenverpleging geworden. Meer dan een eeuw na haar dood (1910) wordt zij nog steeds geëerd om haar grenzeloze toewijding en grote deskundigheid.

Hier werden ook onze drie Belgen verzorgd, maar later aan hun verwondingen overleden. Het was ook in dit militair hospitaal waar de eerste huidtransplantaties werden uitgevoerd.

Bezoek van de sporthall waar, vroeger de kandidaat parachutist hun fysische paraatheid werd getest, had men alle moeite om onze ancients tegen te houden bij het zien van zoveel moois. Nietwaar Warreke. Anderen bekeken alles van op afstand, ik was al moe en kreeg al krampen bij de gedachte.

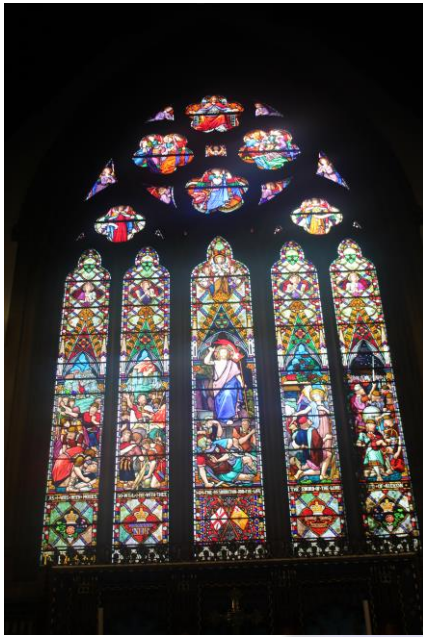

Na voor velen een te zware inspanning, er moest zelfs één ondersteund worden, werd het busje opgezocht voor de terugreis naar het hotel, om ons op te frissen en daarna een afspraak met Keith, Peter en Bill in een Pub/Resto voor het avondmaal. Het werd een gezellige avond. Leo, Daniel, Chris, Peter en Bill vonden 23.00 uur een mooi uur om deze dag één af te sluiten.

3.7.2. Dag 2.

Bezoek aan de The Royal Garrison Church of All Saints.

Royal Garrison Church of All Saints is een kerk van de 'Kerk van Engeland' in Aldershot Garrison, Engeland. Het is gebouwd in 1863 en ontworpen door de architect P. C. Hardwick. Het gebouw is gebouwd in neogotische stijl met gebruik van rode baksteen in Engelse binding, vandaar de bijnaam "de Rode Kerk"

Het koor met het grote oostelijke raam

Dit is het grootste gebrandschilderde raam in de kerk. Het werd gemaakt in opdracht van de 37th Hampshires om de officieren, onderofficieren en manschappen van het regiment te herdenken die tijdens de Indiase muiterij van 1857 tot 1859 om het leven waren gekomen. Het is ontworpen in de geometrische bouwstijl zoals men die aantreft in kerken die in de periode ca. 1307-1337 werden gebouwd. Het centrale paneel toont de Verrijzenis met Christus die zegevierend uit zijn graftombe tevoorschijn komt en een vlag draagt als symbool van zijn overwinning op de dood. Op de twee linkerluiken staat Jozua afgebeeld en op de twee rechterluiken Gideon.

De beeldhouwde eiken preekstoel, links vooraan, is een gedenkteken voor Sir James Alleyn, RA en dateert uit 1899. In de vier vierpassen onderaan de preekstoel staan de traditionele symbolen van de vier evangelisten: de adelaar voor Johannes, de leeuw voor Marcus, de stier voor Lucas en de engel voor Mattheus.

Het orgel, achter de preekstoel, werd in 1900 gebouwd door Brindley and Foster, en is het tweede instrument dat in de kerk staat. Het heeft 1749 pijpen, drie klavieren en pedaal en achttien sprekende registers, met voorzieningen voor nog eens tweeëntwintig registers die later zijn toegevoegd plus nog eens drie. De vergulde pijpen op het scherm in de noordelijke zijbeuk zijn slechts dummy's, en zijn op geen enkele manier met het orgel verbonden.

De beide hoofdaltaren aan de oostkant van de kerk zijn van hout en waren oorspronkelijk zonder enige vorm van ophanging. Het houtsnijwerk aan de voorzijde van het hoofdaltaar is zeer fraai; het werd aan de kerk geschonken door de afdeling Allerheiligen van het gilde van Sint Helene. De verschillende frontons en behangsels die in de loop van het kerkelijk jaar op het altaar zijn aangebracht, zijn afkomstig van verschillende schenkers

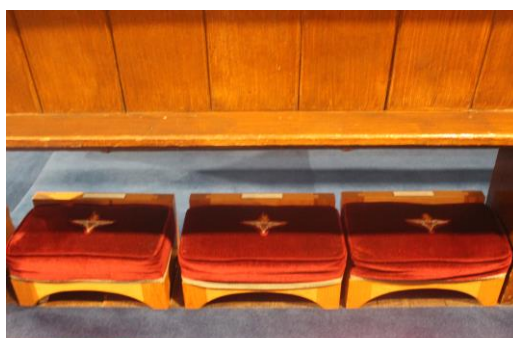

De doopvont

De doopvont is tamelijk eenvoudig en zwaar van ontwerp, maar is ongebruikelijk in die zin dat het, in tegenstelling tot de meeste doopvonten, vierkant van vorm is. Aan de buitenkant staan de symbolen van de vier evangelisten met hun namen in het Latijn: Sanctus Joannes, Sanctus Marcus, Sanctus Lucas en Sanctus Mattheus.

De knielbankjes van het Parachuteregiment

Sinds 1967 is de kerk het "spirituele huis van de Para's". Alle soldaten van het regiment die tijdens W.O. II zijn gesneuveld, worden herdacht met hun eigen individuele knielbankje.

Gedenkteken voor James Yorke Scarlett

Er zijn veel eminente soldaten herdacht: onder hen Frederick Arthur Montague Browning, James Yorke Scarlett, James Hope Grant, Henry Renny, Henry Jenner Scobell en Neil Douglas Findlay.

Scarlett's monument bevat een bronzen borstbeeld van Scarlett geflankeerd door twee bronzen cavalieristen van zijn voormalige regimenten, de 18th Hussars en 5th Dragoon Guards, met VC's, vier-bar Krim Oorlog medailles en Long Service en Good Conduct medailles.

Na een gesmaakte uitleg door Peter binnen de kerk, was er buiten ook nog wat interessants te bekijken, namelijk ‘

Het kruis van de Somme’

In het zuidportaal staat een groot kruis, ongeveer drie meter hoog en gemaakt van donker hout. De inscriptie op het kruis luidt: Ter nagedachtenis aan de officieren, onderofficieren en manschappen van de 1ste Divisie die in September 1916 in de buurt van High Wood zijn gesneuveld. R.I.P.

Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog was de 1st Division gelegerd in Aldershot maar was binnen enkele weken in actie bij de Slag om Mons. In juli 1916 kwam de 1st Division in actie tijdens de Slag aan de Somme bij de Slag om Bazentin Ridge (14-17 juli) en daarna bij de Slag om Pozières (23-26 juli) waar ze de Duitse tweede verdedigingslinie aanvielen.

De 1ste Divisie kwam in september 1916 in actie bij High Wood en zag de volgende dagen enkele van de bloedigste gevechten van man tot man tijdens de Slag aan de Somme, waardoor de loopgraven vol lagen met Britse en Duitse doden. Na de slag plaatsten de ingenieurs van de 1ste Divisie een

herdenkingskruis in High Wood met hout uit de ruïnes van het dorp Bazentin. Omdat er na de oorlog een permanent stenen monument voor de 1e Divisie in Le Cateau stond, moest het kruis in High Wood worden verwijderd of in verval worden gelaten; in plaats daarvan werd het teruggebracht naar het Verenigd Koninkrijk.

Het kruis werd in 1927 opnieuw opgericht voor het hoofdkwartier van de 1st Division in Pennefather's Road in Aldershot. In januari 1939 werd het Somme kruis, om het te beschermen tegen de elementen, verplaatst van Pennefather's Road naar het zuidelijke portaal, dat toen de 1st Division Porchway werd en waar het sindsdien is gebleven.

Bezoek D. Day museum.

Na het bezoek aan The Royal Garrison Church of All Saints rechtstreeks naar Portsmouth voor een bezoek aan het D. Day museum. Voor sommigen was het al de x's keer dat zij het museum bezochten, dat groepje nam de richting lunch corner en zaten geduldig te wachten op de bezoekers. Hierna enkele foto's van ons bezoek. Een uitgebreide reportages van onze fotografen vindt U op onze website.

Het bezoek aan The D-Day Story begon met een kennismaking van de LCT 7074. Dit is de laatste overgebleven Landing Craft Tank (LCT) van D-Day, en het speelde een vitale rol in het vervoer van mannen en voorraden over het Kanaal.

Na een restauratieproject van meerdere miljoenen ponden door onze partner, het

National Museum of the Royal Navy - met steun van het National Lottery Heritage Fund - is LCT 7074 in zijn oude glorie hersteld.

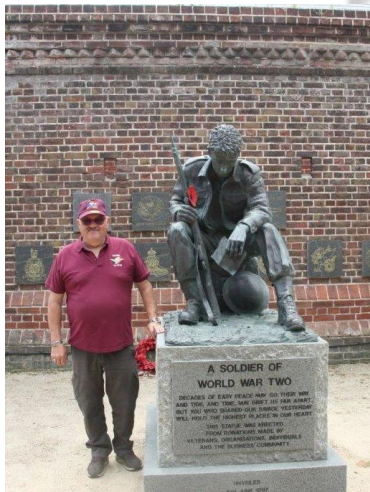
Het staat trots voor The D-Day Story, om de verhalen van degenen die betrokken waren bij D-Day verder te vertellen, en om hun heldendaden levend te houden.

We gingen aan boord van de LCT via de helling aan de voorkant (boeg), die werd gebruikt voor het lossen van de tanks en voertuigen die het vervoerde. Aan boord stonden een Sherman en Churchill tanks die vroeger vooraan in het museum stonden. Deze zijn op het tank dek geplaatst om ons een idee te geven van hoe een LCT vol met voertuigen eruit zou zien - en om de enorme omvang van het schip te laten zien. Op D-Day vervoerde de LCT 7074 10 tanks!

Via een trap kwamen wij op de stuurhut terecht - waar Frans, Leo en Eddy dachten even een matroos te zijn die de LCT bestuurde. Vervolgens via een ladder naar de brug van de LCT 7074, waar de commandant lange uren op wacht stond. Vanaf de brug hadden wij een prachtig uitzicht over Southsea Common en de stad Portsmouth.

Normandië Memorial Wall

Als wij de LCT 7074 verlaten, komen wij voorbij de Normandy Memorial Wall, Enig in de U.K.

De landingen van D-Day in juni 1944 waren de grootste aanval over zee die ooit is ondernomen. 156 000 geallieerde soldaten werden aan land gezet, samen met talloze zeelieden en piloten op zee en in de lucht.

Op 6 juni 2019 vond in Portsmouth de Britse herdenking van D-Day plaats. De 75e verjaardag van D-Day zal hoog waarschijnlijk de laatste grootschalige bijeenkomst zijn van levende soldaten, zeelieden en piloten die hebben deelgenomen aan de strijd om Europa. Herdenken is belangrijk, om ervoor te zorgen dat al het leed en de offers die tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn gebracht, niet worden vergeten. De meeste ooggetuigen zijn overleden, en over een paar jaar zal er vrijwel niemand meer in leven zijn die ons kan vertellen wat er is gebeurd.

In 2015 werd The D-Day Trust, een geregistreerde liefdadigheidsinstelling, opgericht om de herinnering aan het verhaal van D-Day en de Slag om Normandië in stand te houden. De D-Day Trust wil de erfenis van D-Day voortzetten en de moed en opoffering herdenken van degenen die vochten om Europa te bevrijden.

Portsmouth was het centrum van D-Day - een van de belangrijkste inschepingsplaatsen voor de troepen. Duizenden troepen van verschillende nationaliteiten waren in de aanloop naar D-Day in de stad gelegerd en honderden schepen en landingsvaartuigen verzamelden zich in de Solent.

ZUIVEL EN DRANKEN

Marc CHRISTENS

Levering aan huis

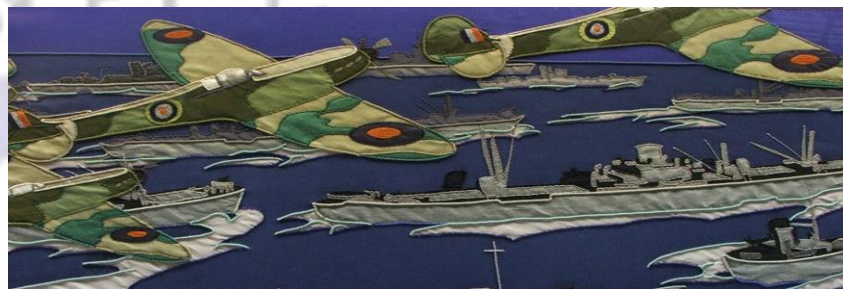
Verhuur van feestmateriaal
(tafels, stoelen, frigo's - tapinstallaties,...)

NIEUW: frigo-aanhangwagen

Bevekomsestraat 5 - 3360 Bierbeek
Tel. 016 46 17 79 - Gsm 0494 58 58 32
marc.christens@hotmail.com

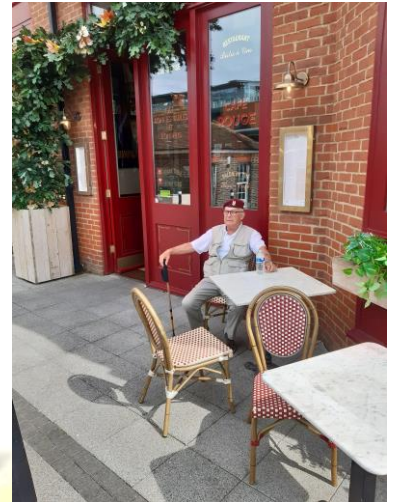
Drankenshopping
Christens - Verrijk - 016 73 39 91

Na het bezoek aan het D Day museum even een omweg maken langs het prachtig monument van de Royal Marines voor een groepsfoto.

Nu een keuze maken, eerst shoppen of eerst een frisse pint drinken. De keuze was vlug gemaakt. Het wordt een pintje drinken

Move naar het hotel 'Royal Maritime Club. Vroeger onze thuishaven, maar dit jaar was het al volgeboekt. Mike heeft al voor 2023 een optie geboekt voor 3 dubbel- en 12 enkelkamers '

Het Diner.

Verwelkomt door de Chairman Major Ken Newton, secretaris xxxxxx en de immer lachende Mike Mooney, hadden wij ook het genoegen om de oude Arthur (98 jaar) terug te ontmoeten. Zwaar ziek geweest en toch zo fris als een haantje deze avond.

3.7.3. Dag 3

A.F.D.

Onze chauffeurs beginnen de weg al een beetje te kennen. 0900 hr vertrokken en 09.50 aankomst in de parking. Te voet naar de docks. We werden geconfronteerd met een file voor de ingang. Als brave burgers gingen wij allen op het einde aansluiten. Toch was er een slimmerik die opgemerkt ad dat de file was voor een boortocht, dus wij door de controle naar de feestelijkheden. Hier toch een kleine ontgoocheling. Wij waren de enige die in blauwe blazer, grijze broek enz... rondliepen. Geen muziek, geen parade alleen enkele standjes waaronder die van de Pompey Branch en één van de veterans. Voor wie het de eerste keer was viel alles goed mee.

s 'Avonds, dit wordt ook een traditie, samenkomst in de 'Café Rouge' Ook Mike Mooney was van de partij. Maar eerst nog wat shoppen en zoeken naar den bollenwinkel.

3.7.4. Dag 4.

De terugreis verliep zonder problemen. Geen noemenswaardige files, opstoppingen zelfs niet verloren gereden. Kortom veilig thuis en plannen voor de volgende uitgave in 2023.

3.8. Herdenking Slag bij Fromelles.

De slag om Fromelles, Westfront op 19 en 20 juli was een korte maar bloedige episode uit de Eerste Wereldoorlog. Deze slag bedoeld als afleidingsmanoeuvre voor de slag bij de Somme die 80 km zuidelijker op 1 juli door Fransen en Britten ontketend was, liep in amper 24 uur uit op een compleet fiasco voor de Britse en Australische strijdmacht. Het was de eerste Australische operatie in Frankrijk. De verliezen vertellen boekdelen over de wreedheid van de zware artillerie en machinegeweren: 2000 Australiers

Gedood of vermist, 3500 gewonden of gevangengenomen, 1500 Britten uitgeschakeld. De Duitsers zaten, in verdediging en telden desondanks 1600 doden en gewonden.

Het dorp Frommelles herrees na de verwoesting van de Eerste Wereldoorlog uit de ruïnes. De boeren maakten het verwoeste land weer bebouwbaar. Aan het einde van de twintigste eeuw herinneren slechts de begraafplaatsen van de Commonwealth War Graves Commission en enkele Duitse bunkers nog aan het voormalig slagveld. Na de exemplarische analyse van vijf massagraven, twee dagen na de slag gegraven door de Duitsers en ontdekt in 2007 konden de stoffelijke resten van 250 soldaten, voor merendeel Australiërs, deels geïdentificeerd worden door de vergelijking van DNA-profielen.

Hun lichamen rusten tegenwoordig op een nieuwe begraafplaats midden in het dorp. In nagedachtenis van dit drama, dat beschouwd wordt als een van de wreedste beproevingen voor de jonge Australische natie.

Zoals ieder jaar wordt op die begraafplaats een plechtigheid gehouden op 19 juli om deze doden te eren. Zoals al verschillende jaren worden ook wij uitgenodigd door ons lid Pierre DUGARDIN die woont in Fromelles. En zoals vele jaren hebben wij met het vaandel deelgenomen aan de plechtigheid. Spijtig dat wij dit jaar meer met twee waren namelijk Lieve en Jos

Glazenmaker Blanden - Glashandel Elaerts BVBA
Naamse steenweg 63
3052 Blanden

0495 695891 Guy Guido.elaerts@skynet.be
0488 407367 Robby Robby.elaerts@skynet.be

3.9. CENOTAPH te London

Door ROB

Plechtigheid Cenotaaf 16 juli 2022

Opstaan zeer vroeg in the morning, ik denk dat het was om 03.00, na een klein ontbijt vertrek naar Melsbroek. Aankomst in Melsbroek om 04.30 er was een plaats voor de wagens voorzien, daar ontmoet ik mijn 2 collega van de 2°Cdo namelijk Jacques en Fons, wij waren daar met een 25-tal personen aan het wachten op een bus voor het vervoer naar de 15° de Wings.

Na 1 uur wachttijd en veel telefoontjes kwam eindelijk een bus, bij aankomst in de vertrekhal zijn wij ontvangen geweest met een royal ontbijt: koffie, croissants, chocolade broodjes, "à volonté". Kolonel Milo Genot was ook van de partij en hij was tevreden van mij terugzien en visa versa. Na een lange tijd wachten mogen wij eindelijk inchecken, vertrek van Melsbroek om 08.10 met een boeing,

handvest bij een Portugese maatschappij, meer dan plaats genoeg in deze vliegtuig niet 4 op een rij maar wel 6.

Na een rustige vlucht landen wij op Stansted (Londen) om 09.00, formaliteiten van de douane en om 09.30 nemen wij plaats in een mooie bus richting Londen, onderweg heb ik ook een oog dicht gedaan.

Aankomst in Londen, op plaats stelling van het peloton en "vooruit mars" bij het Cenotaaf wij hebben meer dan ½ uur op geef acht moeten staan, ik had juist voor mij op de ander kant van het monument en in de schaduw een officier van de school voor officiers, je weet wel een met rode pluimen en hij is flauwgevallen en wij veteranen in volle zon....een tijd later ik heb de officier kunnen vragen hoe het was met hem en hij zei dat alles in orde was, hij had nog niet gegeten.

Na de plechtigheid aan het Cenotaaf, vertrek naar het paradeplein voor de 2 de plechtigheid, daarna in kolom naar de kazerne van de Guards en dat onder applaus van de toeschouwers, waar een aperitief op ons wacht, het was zeer aangenaam met deze warmte iets fris kunnen drinken, na het eten in de kazerne, terug de bus in en richting Stansted het vliegtuig op en retour België.

Het was een zeer mooie plechtigheid, ik zal zeker terug aanwezig zijn volgend jaar.

3.9. 21 Juli Nationale feestdag

Opiniestuk – Prins Adrien de Merode

Het werk van onze koningen

De stichter van onze dynastie, Leopold I, stelde België in staat om als het eerste land van continentaal Europa toe te treden tot het moderne industriële tijdperk. Vanaf het begin van zijn regeringsperiode ontmoette Leopold I vele ingenieurs, die hij de opdracht gaf zorg te dragen voor de aanleg van ons spoorwegnet en vervolgens ons telegraafnetwerk, de gasverlichting van onze steden en voor onze metallurgie- en steenkoolproductie. Zijn initiatieven bleken de fundamenten te zijn van onze vroege economische opgang in de loop van de 19e eeuw. Met hun tweeduizend arbeiders waren de vestigingen van John Cockerill in de provincie Luik, in 1840, de grootste van heel Europa. Er was echter een schaduwzijde: de verarming van bepaalde sociale klassen, die met name te maken had met de onderontwikkeling van het Vlaamse platteland waarvan de vroegere voorspoed nog slechts een verre herinnering was. De sluiting van de Schelde en het stilliggen van de Haven van Antwerpen veroorzaakten in die tijd een onvermijdelijk economisch nadeel voor de Vlaamse bevolking. Die schade werd gedeeltelijk gecompenseerd door aanzienlijke geldoverdrachten van het welvarende Wallonië naar Vlaanderen, dat elke economische groei ontbeerde. Wallonië bood de Vlamingen eveneens een grootschalige werkgelegenheid in het zuiden van het land.

Niettemin werd ons land, vanaf de regeringsperiode van Leopold II tot de eerste decennia van de 20e eeuw, erkend als een economische grootmacht. De Generale Maatschappij van België, nu verdwenen, behoorde in die tijd tot de top van de Europese investeringsmaatschappijen. Het is waar dat de reusachtige omvang van Congo (tachtig maal die van België) en zijn talloze plantaardige en minerale rijkdommen daaraan bijdroegen. Zo konden de Amerikanen dankzij het uranium dat de Generale Maatschappij hun leverde aanzienlijke tijdswinst boeken bij de vervaardiging van de eerste atoombommen, die een einde maakten aan de Tweede Wereldoorlog.

Het is een trend in het huidige België om de kolonisatie van Congo "en bloc" te bekritisieren. Maar zou het niet beter zijn, in overeenstemming met een historische visie dat dichter bij de werkelijkheid staat, om een minder tendentieuze beoordeling van ons koloniale epos op te stellen? Het lijkt geen twijfel dat buitenlandse huurlingen in het beginstadium misbruik hebben gemaakt van bepaalde inheemse minderheden in het kader van de handelsconcessies die Leopold II aan particuliere ondernemingen heeft verleend. De bedoeling was de exploitatie van rubber en ivoor rendabel te maken, onder andere om de aanzienlijke schulden die onze vorst heeft opgebouwd voor de financiering van zijn koloniale onderneming, terug te betalen.

Deze pagina van de geschiedenis, die niet goed gedocumenteerd of gearchiveerd is, vindt plaats voordat Congo, toen persoonlijk bezit van Leopold II, in 1908 een Belgische kolonie werd. Het aantal slachtoffers dat momenteel door journalisten of pseudo-historici wordt genoemd is belachelijk hoog en pure fantasie (1 tot 10 miljoen, of zelfs 15 miljoen doden) in plaats van wetenschappelijk onderzoek! Deze cijfers zijn volledig oncontroleerbaar door het ontbreken van registers of volkstellingen. De overlijdensaantallen omvatten een veelheid aan oorzaken, variërend van dwangarbeid tot hongersnoden, epidemieën,

mishandelingen, stammenmoorden, demografische variaties, marteling, moorden en nog meer.... Volgens de rapporteurs van deze feiten is het overgrote deel van deze kwalen direct of indirect toe te schrijven aan de ontdekkingsreizigers van deze nog maagdelijke contreien (Stanley en anderen) en aan het beperkte aantal commerciële concessiehouders, allemaal gesponsord door Leopold II. Het is echter duidelijk dat de besluiteloosheid van de Belgische regering tot 1908 om de leiding te nemen over Congo als kolonie ondertussen een vacuüm van administratieve en gerechtelijke macht heeft veroorzaakt dat Koning Leopold II, als eenvoudige particulier zonder adequaat staatsapparaat, niet kon vervullen, ondanks alle inspanningen die hij daartoe heeft geleverd.

Dit machtsvacuüm leidde tot de heerschappij van willekeur en straffeloosheid die aan de oorsprong lag van de brutaliteit en het geweld van hebzuchtige commerciële exploitanten en hun militieën. Deze hadden tot taak hun werkgevers - en zichzelf - te verrijken door met alle middelen de productiviteit van de Congolese werknemers te verhogen, die zij met geweld hadden aangeworven.

Deze historische episode is op geen enkele manier vergelijkbaar met de verovering van het westen door miljoenen Amerikaanse pioniers die de lokale indianenstammen op grote schaal decimeerden deze keer op basis van getuigenissen en bewezen cijfers. Voor wat Congo betreft lijkt het duidelijk dat dit opbod aan cijfers en wreedheden als doel heeft Koning Leopold II en daarmee de hele koninklijke familie in diskrediet te brengen bij de publieke opinie. Aan de andere kant is het onmiskenbaar dat de Belgen zich vervolgens vaak gedroegen als meesters van de lokale bevolking. Dit is ook verklaarbaar op grond van de maatschappelijke zeden van die tijd. Had het anders gekund? De eersten genoten van alle verworvenheden van een geïndustrialiseerde en gemechaniseerde beschaving, terwijl de anderen dit niet kenden en dus geen andere keuze hadden dan in afhankelijkheid van de nieuwkomers te leven.

Ook hebben de Belgen zich veel moeite getroost om de frequente interetnische conflicten van de Congolese stammen op te schorten, evenals om een einde te maken aan de slavenhandel door Islamitische slavenhandelaren georganiseerd. Het was hetzelfde om dit reusachtige grondgebied te voorzien van passende infrastructuur en verkeerswegen en om nieuwe steden te bouwen, die de namen Leopoldstad (Kinshasa) en Stanleystad (Kisangani) kregen. De uitvoering van een dergelijk project in een zo korte tijd wekte de bewondering van de Britten, die Belgisch-Congo als de meest opmerkelijke Afrikaanse kolonie van de westerse wereld beschouwden. Kortom, we dienen te beseffen dat het een andere tijd was. We kunnen deze dus moeilijk begrijpen met de beoordelingscriteria van nu.

Tegenover het streven naar koloniale exploitatie staan enkele opmerkelijke altruïstische initiatieven die we niet mogen vergeten, zoals de stichting die koningin Elizabeth in 1928 oprichtte om te voorzien in de behoeften van de autochtone bevolking van Congo. Tegelijkertijd stemden de beide kamers van het parlement voor de toewijzing van een jaarlijkse gift van 50 miljoen frank (van die tijd) met een vergelijkbaar doel. Wat ook niet mag worden vergeten, is de toewijding van de Witte Paters en het medische personeel in de dispensaria die werden gefinancierd door de Union Minière en die zich in alle uithoeken van Congo bevonden. Zij hadden de taak Congolese kinderen basisonderwijs te geven en zieken te verzorgen die getroffen waren door endemische koorts.

De genezing van dergelijke aandoeningen stond onder beheer van een therapeutisch onderzoeks- en ontwikkelingscentrum in het Instituut voor Tropische Geneeskunde, dat koning Leopold II in 1906 te Antwerpen stichtte en dat tot op heden wereldfaam geniet. Tenslotte vermelden we de universiteit met de naam Lovanium, die in Leopoldstad (Kinshasa) door de Katholieke Universiteit Leuven werd opgericht om jonge Congolezen toegang te bieden tot hoger onderwijs.

Om terug te komen op koning Leopold II, deze verklaarde bij het afleggen van zijn grondwettelijke eed aan het begin van zijn regeringsperiode in 1865: "Ik heb geen andere wens dan België groter, sterker en mooier achter te laten ...". Verder bleef hij onveranderlijk trouw aan de ideeën van zijn jeugd: "Slechts met de hulp van de Belgen heeft de staat Congo kunnen uitgroeien tot een moderne staat. Deze moet van nut zijn voor zowel de Belgische als de Congolese bevolking en beide een eerlijk aandeel bieden," verklaarde hij kort voor zijn overlijden. Maar vanaf het einde van de Tweede Wereldoorlog verspreidde zich in Europa, onder de gezamenlijke druk van het Sovjetblok en het Amerikaanse blok, de overtuiging dat een gezond beleid onverenigbaar was met de betaling van een belasting aan de metropool: "De koloniale financiën moesten uitsluitend beheerd worden in het belang van de koloniën zelf." (Ridder Albert de Selliers). Dit maakte de weg vrij voor een overhaaste dekolonisering waarvan de rampzalige gevolgen welbekend zijn. Wat is de nalatenschap van de stichter van Congo aan hedendaagse Congolezen? Hij bood hun een

gemeenschappelijk thuisland, identiteit en taal aan, evenals een ruim soeverein land waarvan de grenzen internationaal erkend zijn. Het was een echte diplomatieke krachttoer verwezenlijkt door Leopold II, na lange en uiterst moeizame onderhandelingen met de andere grote koloniserende machten van die tijd. Het resultaat is dat de grenzen die "ex-nihilo" werden bepaald en door de Conferentie van Berlijn in 1885 bevestigd, 140 jaar later vrijwel dezelfde zijn. Dat is geen geringe prestatie voor het kleine België van gisteren en vandaag.

Naast zijn koloniaal werk was Leopold II een groot bouwmeester. We danken aan hem onder andere de majestueuze triomfboog van het Jubelpark, het Justitiepaleis in Brussel, het station in Antwerpen en het Centraal-Afrikaans Museum in Tervuren. Hij is ook verantwoordelijk voor de prachtige Koninklijke serres van Laken en het Arboretum, waarvan de zeldzame eeuwenoude bomen menige bezoeker verbaast. Tenslotte de Koninklijke Schenking die Leopold II aan de Belgische Staat heeft gedaan en die vandaag de dag nog steeds het land ten goede komt. Kortom, ondanks de vele op hem geuite kritiek, blijft Leopold II een grote koning. Het is altijd gemakkelijk om achteraf verontwaardigd te zijn over historische gebeurtenissen waarvan de acteurs verdwenen zijn; vooral wanneer deze verontwaardiging is gebaseerd op een diepe onwetendheid van de geschiedenis zoals die zich toen ontvouwde. Wat moeten we tenslotte onthouden van ons koloniale epos? Het project van Leopold II eerder als te ambitieus beschouwd bleek erna, ondanks een aantal tekortkomingen, een groot succes toen de Belgische staat het bestuur van Congo overnam tot aan de onafhankelijkheid in 1960. Het mag gezegd worden."

(Adrien de Merode - Doctor in de rechten)

4. Nieuws en toekomstige activiteiten.

4.1. Maandelijks vergaderingen.

De maandelijks vergaderingen gaan nog altijd door op de laatste donderdag van de maand. Kwartier Cdt de Hemptinne, Hertogstraat, 83 3001 – Heverlee (Leuven)
Als u blijft eten (12.00uur) Johnny Willems verwittigen.

4.2. Maandelijks schieten.

Jaarlijks verlof van 21 juli tem 15 augustus
5 September, 3 Oktober, 7 November en 5 December zijn de dagen dat we gaan schieten.

4.3. 26 Augustus OPEN DOOR bij het TrgCe Para SCHAFFEN Van 10.00 uur tem 16.00 uur

BAR
TARTINE
lunch & zo

<http://www.bar-tartine.be/>

email: babs@bar-tartine.be

Geldenaaksebaan, 482

3001 – LEUVEN

Tel: 016/848781

**Back in business wij zijn geopend voor afhaling van
Maandag en dinsdag van 11uur - 14 uur.
Woensdag, donderdag en vrijdag van 11uur – 22 uur
Keuken open tot 21 uur.
Van harte welkom voor een kraakvers belegd
broodje. Zijn heerlijk huisgemaakte pasta
Of een nieuwe suggestie uit grootmoederskeuken**

4.4. 3 September Herdenking Meeuwen – Peer.

4.5. 11 September 'Plaine Sapins'.

Sir Hygh Fraser of Lovatstraat te BONNIN.

10.30 Begin van de plechtigheid.

Diner: Maison de Village de Bonnin-Chardeneux.

Reuze Paëlla/ Dessert Dame Blanche 30Euro pp drank niet inbegrepen.

Prijs 30 Euro te storten op rekening van AC Somme-Leuze BE33 2500 1083 1046.

4.6. 7 Oktober Viering van Sint Michael te Brussel.

Zie nationaal tijdschrift. Betalingen worden gedaan op de Bankrekening van de respectievelijke regionalen.

4.7. 8 Oktober JAARLIJKS MOSELFEESTIJN.

Zie blz. 44.

4.8. 19 November Red & Black Dragon March.

Helpers gevraagd.

5. Nieuws bij onze buitenlandse vrienden.

5.1. UNP Section LILLE.

6 juni 2022/door Patrick Garnier

De Covid-pandemie had de Union Nationale des Parachutistes verhinderd, de laatste twee jaar, om haar nationale congres te houden. Deze had uiteindelijk plaats op 20 en 21 mei in Carcassonne en was een succes, een van de beste na die van Annecy, volgens de algemene opinie. Meer dan 700 parachutisten, afkomstig van afdelingen uit heel Frankrijk, namen deel aan dit congres, perfect georganiseerd door de afdeling Aude met de hulp en steun van de oud-leden van de 3de RpiMa en de actieve parachutisten van het regiment. Het congres begon met een ceremonie van eerbetoon aan onze doden op de binnenplaats voor de grafzerk van het 3de RpiMa en waar de secties op een rij waren opgesteld. Het enige probleem waren de sprongen die moesten worden uitgevoerd door de springers van de 3de RpiMa op het sportveld van de kazerne van Laperrine; Deze moesten worden afgelast vanwege een zeer harde wind.

De deelnemers hadden het genoegen de paters Lallemand en Kalka te ontmoeten, Lallemand en Kalka, militaire aalmoezeniers die de parachutisten en het Legioen nauw aan het hart liggen en die zaterdag morgen een erediens hielden. Generaal Patrice Caille, nationaal voorzitter van de UNP, die omringd werd door generaal Henri Poncet en de burgemeester van Carcassonne, Gérard Larrat, uitte zijn grote tevredenheid over het succes van dit congres door aan te kondigen dat het volgende, in 2023, in het Caylus-kamp zal plaatsvinden op de 6de RpiMa, ontbonden in 1998 en hervormd in 2019 om het opleidingsregiment te worden voor alle nieuwe parachutisten (behalve het legioen) van het 11de Parachutisten Brigade.

Ma-vrij / 9.00-18.00u Zat / 09.00-14.00u
Zon- en Feestdagen gesloten
ZONDER AFSpraak

Bandencentrale

A&G

Staatsbaan 4C

3210 – Lubbeek

Banden.aq@gmail.com

Onze diensten

- uitlijnen

- monteren

- balanceren

- repareren

- Stockeren

Van uw autobanden

Alle merken verkrijgbaar met of zonder afspraak

3 September 2022 Pêche à la truite et B.B.Q.

Waar? Etang communal de Violaines (naast de camping) rue de l'Etang 62138 – Violaines.

Prijs: Leden 5 Euro Niet leden 20 Euro drank niet inbegrepen te storten op onze rekeningsnummer van ANPCV Regionale Leuven met vermelding aantal personen (leden en niet leden).

18 September 2022 Feest van St. Michel.

Waar, "Chez Régis" 128 rue Philippe Van Tieghem 59270 – BAILLEUL vanaf 12:00Hr

Prijs 36 Euro per persoon te storten voor 30 Augustus op onze rekening met vermelding St. Michel Lille.

24 September St. Michèle te Parijs.

09.00 uur RV aan Hotel National des Invalides.

09.45 uur Eredienst in de Cathédrales St Louis des Invalides.

11.15 uur Cérémonies op de koer van l'Ecoles Militaire uitreiking van de eretekens.

12.30 uur Middagmaal in de 'Rotonde du Cercle Mess de l'Ecole Militaire.

17.45 uur RV Hoek Champs Elisées en Rue Balzac.

18.10 uur Défilé op de Champs Elysées.

18.30 uur Aanwakkering van de vlam aan de Onbekende Soldaat.

19.45 uur Diner in de 'Rotonde du Cercle Mess de l'Ecole Militaire.

5.2. P.R.A. Portsmouth

De POMPAY Branch zal deelnemen aan het Sint Michael feest te Brussel.

Voorgesteld programma:

Dag 1 (5/10)

In de avond diner in Leuven met vrienden.

Dag 2 (6/10)

Na het ontbijt vertrek naar het parachute training centrum in Schaffen.

Bezoek en lunch in de kazerne.

Na de lunch, transfer naar het Pegasus museum in Diest.

Bezoek aan het museum, glas van vriendschap tussen vrienden, dan terug naar Leuven en vrije avond.

Dag 3 (7/10)

Na het ontbijt vertrek naar Brussel voor St Michel.

In de avond terug naar het hotel.

Dag 4 (8/10)

Na het ontbijt terug naar huis.

Of (optioneel) in plaats van huiswaarts keren bezoeken we Leuven met een kleine lunch 's middags en 's avonds kunt u genieten van een door ons georganiseerd mosseldiner.

Na het diner terug naar het hotel.

6. Voor u gelezen.

6.1. 2 PARA in oorlog op de Falklands (vervolgdeel 2).

Copyright © 2020 Dair Farrar-Hockley (OC A Coy), John Crosland, (OC B Coy) Philip Neame (OC D Coy) & The Reverend David Cooper.

British forces

Below data is from Adkin, *Goose Green: a Battle to be fought to be won* unless specifically indicated by additional citations.^[109] Post-nominal letters refer to awards bestowed for actions during the Battle of Goose Green.^[108]

Regiment	Company / Squadron	Platoon / Troop
2 Battalion, Parachute Regiment Battle Group O.C.Lt. Col. H. Jones † VC 2 I.C: Maj. C.P.B. Keeble DSO	HQ Company 2 Para Maj. Mike Ryan	Quartermaster Section: Capt. Godwin
		Signals Platoon: Capt. David Benest
		MT Platoon: C Sgt. Caldwell (was used as defence platoon)
		Regt. Aid Post: Capt. Hughes
	A Company 2 Para Maj. C.D. Farrar-Hockley MC	1 Platoon: Sgt. T.I. Barrett MM
		2 Platoon: 2Lt. M. Coe
		3 Platoon: 2Lt. Guy Walls
	B Company 2 Para Maj. J.H. Crossland MC	4 Platoon: Lt. Hocking
		5 Platoon: Lt. Weighall
		6 Platoon: Lt. Clive Chapman
	C Company 2 Para Maj. Roger Jenner	Patrols Platoon: Capt. Farrar
		Recce Platoon: Lt. C.S. Connor MC
	D Company 2 Para Maj. Phil Neame	10 Platoon: Lt. Webster
		11 Platoon: 2Lt. C. Waddington
12 Platoon: Lt. J.A. Barry †		
Support Company 2 Para Maj. Hugh Jenner	A/Tk Platoon: Capt. Ketley	
	Mortar Troop: Capt. Worsley-Tonks	
	Machinegun Platoon: Lt. Lister	
	Assault Pioneer Platoon: Sgt. Bell	
Artillery Support	Sniper Platoon: Sgt. Head	
	Art Troop: Maj. Anthony Rice, RA 29 Field Battery, RA ^[114]	
	Blowpipe Section: WO2 Smith, RA 43rd Air Defence Bty, RA ^[114]	
Engineers	Recce Troop: Lt. Livingston, RE 59 Independent Commando Sqn, RE ^[114]	

Deel 2

De slag om Darwin & kamp. Goose Green.

Geleid door een van de teams van C (Patrouilles) Cie, over uitdagend terrein, bereikte A Cie zijn R.V. punt een half uur achter op schema. Om 0235 Z op 28 mei lanceerde Major Farrar-Hockley (OC A Cie) de aanval op Burntside House, met het doel de hals van de landengte vrij te maken zodat de A en B Cie's zuidwaarts naar de nederzettingen konden oprukken. Onnauwkeurige inlichtingen ("de burgers in het huis zijn vertrokken maar het is nu in vijandelijke handen") betekenden dat we bijna de familie Morrison doodden. Gelukkig was dat niet zo: maar twee Argentijnse soldaten even ten noorden van het huis werden gedood terwijl de rest van hun sectie - we waren nooit zeker met hoeveel - verdween in de nacht.

Burntside House

Een Cie ging toen op weg langs de oostkant voor wat onze meest uitdagende taak van de nacht leek te worden: namelijk het vernietigen van een vijandelijke compagnie (min) op Coronation Point. Dus, 80 of 90 vijanden, misschien, die een klein gebied op onze directe weg bezetten, ingesloten tussen de zee aan onze linkerzijde en een spoor aan onze rechterzijde - de grens met B Cie. Niet meer dan een kilometer front en geen ruimte voor een aanval van zijwaartse steun. Tot onze grote verrassing was de positie verlaten door de vijand. Aangezien het daglicht niet veel meer dan een uur weg was - ondanks het feit dat de orders voorschreven dat A Cie 'in reserve' moest blijven voor de volgende fase - vroeg de OC-toestemming aan het Bataljon HQ om voorwaarts te gaan: tot drie keer toe werd dit geweigerd. Wacht tot de CO zich bij u voegt'. Hij arriveerde meer dan een uur later - dicht bij het eerste morgenlicht - en stond erop dat de compagnie aan de slag ging. Terwijl we 3 pelotons aan de rand van Coronation Point plaatsten, om dekkingsvuur te geven voor onze aanval op Darwin Settlement (ons einddoel) liepen we in een hinderlaag vanaf de top van Darwin Kam (zo'n 100 voet boven en rechts van ons) terwijl we ons naar de veiligheid van de rand van de ravijn en de voet van Darwin Hill begaven. De onmiddellijke actie van de leidende secties bestond uit het innemen van zes of zeven loopgraven aan de voet van de geul in korte tijd. Wat volgde bij het aanbreken van de dag zou niet zo gemakkelijk zijn. Onder dekking van de duisternis was in ons voordeel. We konden ons onder de vijand begeven en hen met onze agressie overrompelen. 'H's bedoeling was dat als we de vijand hard raakten hij zich zou overgeven. Bij daglicht had de vijand andere ideeën, het voordeel verschoof naar hen toen ze ons op afstand te pakken namen: zo werd ons snelle vroege succes een flop.

Waaruit bestond de vijand, en waar bevonden zij zich? Aangezien de orders voor de aanval van het bataljon geen plan inhielden om Darwin Hill of de heuvelrug naar het westen te veroveren, was het een verrassing deze zo zwaar verdedigd te vinden. Eerder drong peloton 2 erop aan om te proberen de vijand te omsingelen door naar de top van de geul te gaan, maar het werd duidelijk dat sluipschutters en machinegeweren uit de vaste linie dat onmogelijk zouden maken. Als we een snel resultaat wilden bereiken ('H's bedoeling) zou het essentieel zijn om de vijand met een of ander bombardement op de knieën te krijgen.

Onze training was geweest in de 'all-arms' strijd; maar het was goed dat we ook getraind hadden voor het onverwachte. Eén voor één werden alle vuursteunmiddelen die 'op steun' waren, geweigerd. Mist op zee

Gorse Line

verhinderde het opstijgen van de Harriers; dat gold ook voor de aanvalshelikopters van die dag. De artilleriesteun van het bataljon was erbarmelijk klein door het verlies van de Atlantic Conveyor. We waren bewust 'onderbewapend' de strijd ingegaan. Met de ondersteuningscompagnie in het noordwesten van de landengte, bevonden de infanteriecompagnieën zich 'out- unned' omdat geen van de vuurteams bij de FSB de vijand kon aanvallen - behalve de dappere pogingen van een sectie mortieren, ondanks de harde windstoten en beperkte munitie.

Het koude daglicht bracht een realiteitscheck. Terwijl B Cie op de Gorse Line en de helling daarachter werd opgehouden door de vijand bij

Boca House, stond A Cie er ook alleen voor. Uitputting, eerder dan de strijd met de vijand, was aan de orde van de dag. Hoewel er geen twijfel over bestond dat we de heuvel zouden veroveren, was er geen manier om te weten hoelang het zou duren, noch hoeveel het zou kosten aan levens.

Hier is het belangrijk om de nachtelijke operaties van B Cie te onderzoeken. Na meer dan een uur op de startlijn gewacht te hebben terwijl A Cie Burnside House ontruimde, gaf OC B Cie het teken "bajonetten op geweer" te bevestigen. De Cie rukte op met 4 en 6 Pl voorop. Beide pelotons rukten op door het maneuver vuur en beweging, tegen wat een sterk vijandelijk peloton was. Binnen 30 minuten was dit opgeruimd zonder verliezen voor B Cie. Veel vijanden gaven zich over, werden ontwapend en in hun loopgraven achtergelaten. B Cie ging verder met hun opmars en kwam kort onder vuur te liggen richting D Cie die nu in een hevig gevecht verwickeld waren met wat later de oostelijke flank van een compagnie positie bleek te zijn. De voortgang werd vertraagd doordat ze door een mijnenveld moesten. Verderop schakelde 5 Pl een AAA-positie uit met LAW-raketten, opnieuw zonder slachtoffers, maar de vijand antwoordde met artillerievuur op deze positie. Door deze aanval raakte de Cie behoorlijk gedesoriënteerd. De OC gebruikte zijn sabellichtbaken om te reorganiseren. Terwijl ze verder trokken en op achterblijvers

stuitten die naar het zuiden probeerden te vluchten, bereikten ze bij daglicht de Darwin heuvelrug. Een machinegeweer vanaf Darwin Hill benadrukte snel het gevaar waarin ze zich bevonden. Het terrein was beangstigend open, met alleen de Gorse Line om beschutting te zoeken. De OC besloot met twee pelotons op te rukken, zijn Cie 2IC achterlatend met een derde peloton om hun opmars te dekken. Ze trokken op onder dekking van rook van witte-fosforgranaten, maar ten koste van één gesneuvelde soldaat en twee gewonden. Zwaar machinegeweervuur vanuit de Boca positie, een kilometer verderop en beschermd door een groot mijnenveld, bracht de opmars tot stilstand. Ondertussen had D Cie, de onmiddellijke reserve van de CO, de achterhoede van het bataljon opgehaald, toen het tijdens de nacht van de verzamelplaats naar de startlinie begaf. Dit was geen slimme plaats om te zijn. Het Bn Main HQ stopte bij de brug over de monding van Camilla Creek, waardoor D Cie zich door deze massa manschappen moest bewegen, in een poging hun C Cie vervoegen. Toen ze het hun toegewezen R.V. vonden, hoorden ze A Cie links van hen in actie komen. Kort daarna, aan hun rechterzijde, barstte de nachtelijke hemel los toen B Cie hun fase 2 doel aanviel.

Toen verscheen de CO en zijn Tac HQ. "Wat doen jullie hier?" eiste hij. "Wachten om ons in de strijd te mengen" antwoordde de OC. "Wel, je zou hier niet moeten zijn. Je hoort achter me te staan." Toen, met zijn irritatie uitgeput, zei de commandant: "Ik denk dat je in deze duisternis recht naar beneden kunt gaan om achter de vijand te komen. Ik ga verder om te kijken.

"Nadat de eerste aanvallen van A en B Cie waren afgezwakt, was de CO terug. "Ik ben net beschoten vanaf die heuvel," alsof hij een grote vernedering had ondergaan: "Ga en zoek het uit." Omdat hij de heuvel niet kon identificeren, gaf OC D Cie een bevel voor de aanval met het 12 Peloton voorop, onder snel vijandelijk vuur trekkend begon de aanval. De lucht was vol van de tracer, maar veel te hoog, en de positie werd ingenomen zonder slachtoffers. Veel van de vijandelijke soldaten lagen op den bodem van de loopgaven. We suggereerden dat de inlichtingen van de S.A.S. juist waren - 'geen wil om te vechten, sla ze hard neer en ze zullen buigen'.

Toen 12 Pl zich begon te reorganiseren, barstte er met klein kaliber vuur uit het westen los, 10 Pl rechtsachter rapporteerde slachtoffers. Snel denkwerk van 11 Pl leverde een beslissende rechter flankaanval op de vijand, maar daarbij liepen ze zelf ook meer slachtoffers op. Nu was het nodig om te reorganiseren. Tijdens het contact waren de soldaten in alle richtingen verspreid: in de intense duisternis, was het vinden van hun positie ten opzichte van de grond en hun kameraden een spelletje blindemannetjes bluffen! De school van Infanterie doctrine verlatend, nam de OC zijn toevlucht tot het opzetten zijn eigen positie aan te geven en zijn pelotons te bevelen zich te reorganiseren op een klokstraal. Toen bleek dat er vier man vermist waren: in feite waren er drie dood en één gewond door één van verschillende aanvallen op de vijand.

Tot grote ergernis van de CO duurde deze reorganisatie meer dan een uur. De ontoereikendheid van de tijd/ruimte-indeling van het plan begon zich af te tekenen. Toen het daglicht werd, verdampte het voordeel van het bataljon in nachtelijke gevechten op het open terrein. D Cie bevond zich een kilometer achter de bergpaslijn, naast een mijnenveld, toen A Cie's de slag om Darwin begon.

Strijden is van nature chaotisch en wreed: De ervaring van A Cie zou niet anders zijn. Onze kracht lag in de kwaliteiten van de airborne soldaat. Lef, vastberadenheid om te slagen, professioneel vechten vaardigheden van de hoogste orde, niet aflatende steun voor elkaar, ABI (of 'airborne initiative') - dat ondefinieerbare zin om het initiatief te nemen, ongeacht je rang - en een soort aanstekelijke, donkere humor: was allemaal nodig.

Dit initiatief leidde tot een reeks sporadische aanvallen vanuit verschillende delen van het ravijn om de

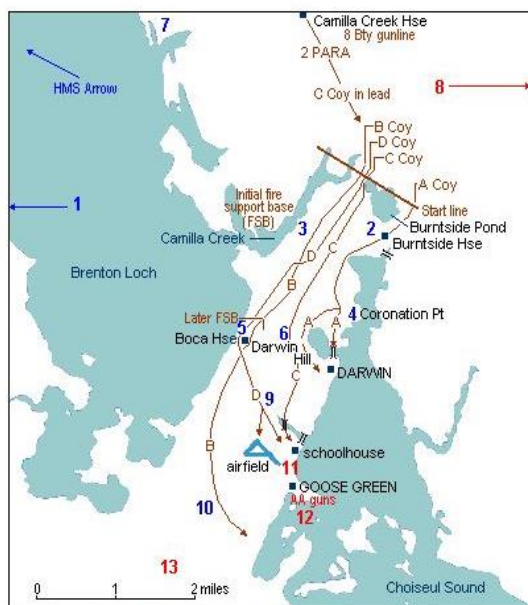

mogelijkheden om de vijand te benaderen. Met de oprichting van een vuurbasis, begonnen secties van 1 mp; 2 pelotons zich in kleine groepen een weg naar boven te vechten; een langzame, veeleisende taak, waarbij de vooruitgang eenvoudigweg werd bereikt door in kleine groepen te schermutselen. De controle was ruw, voornamelijk door onderofficieren die riepen naar degenen die het dichtstbij waren om te bewegen of dekkingsvuur te geven. We klauterden ons letterlijk een weg naar boven met weinig meer dan kleine plooiën in de grond, om dekking te

geven op het kale terrein: een biljarttafel zoals sommigen het hebben beschreven. De situatie werd er niet beter op door vijandelijk artillerievuur - gecontroleerd zoals we later ontdekten door een observatiepost op Mt Osborne ten noorden van de landengte.

Uitzonderlijk leiderschap van de korpschefs Abols, Camp en Sgt Barrett was duidelijk. Maar zij waren niet alleen: vele anderen - niet in het minst diegenen die we in de strijd verloren - onderofficieren en soldaten leverden een belangrijke bijdrage aan het succes van de dag tegen een vastberaden vijandelijke compagnie die goed ingegraven was met rudimentaire bescherming boven het hoofd, ondersteund door artillerie en zware en middelzware machinegeweren. Ondertussen werd peloton 3, dat nog steeds hun vuurbasis bemande met uitzicht op de nederzetting, uiteindelijk van hun positie verdreven door .50 machinegeweren. Toen ze ons in de geul bereikten, brachten ze extra vuurkracht in de aanval. Het was in het midden van deze hevige gevechten, dat de CO dodelijk gewond raakte, terwijl hij een eenzame aanval uitvoerde op een vijandelijke positie, niet gezien door A Cie, maar gedreven door zijn passie om het goede voorbeeld te geven - nooit verwachtend dat zijn soldaten zouden doen wat hij zelf niet zou doen. Toen we de vijandelijke loopgraven naderden - na iets meer dan drie uur - bleek de combinatie van hand LAW raketten en machinegeweren beslissend. De vijandelijke compagnie gaf zich over nadat we meer dan 60% slachtoffers hadden gemaakt: 18 doden en 39 gewonden. Zo'n 200 man hadden tegen elkaar gevochten ten koste van 74 slachtoffers. Lt. Esteves werd postuum onderscheiden met de Argentijnse hoogste onderscheiding voor moed.

Na de verwonding van de CO, viel het commando aan de 2IC, Majoor Chris Keeble. Omdat hij geen contact kon krijgen met de BC, de hoogste officier in het Bn Tac HQ, delegerde hij de controle aan OC B en gaf OC D de opdracht om te proberen verbinding te krijgen met B Cie. In antwoord hierop benadrukte OC B dat het van vitaal belang was om de vaart erin te houden, dus kon niet wachten tot de 2IC zich bij hem voegde en verzocht verder om MILAN en medium machinegeweren van Support Cie naar voren werden gebracht om de zware mitrailleurs op de Boca positie, die hem te slim af waren en hem onder vuur hadden., te counteren.

1. British aircraft lost west of Goose Green - [b27] Harrier GR.3 (27th)

Early morning....

2. A Coy 2 Para occupied Burntside House
3. B & D Coys 2 Para moved forward towards Boca House
4. A Coy moved past Coronation Point
5. B & D Coys came up against strongpoint at Boca House
6. A Coy came up against main defences along Darwin Hill
.... to dawn

By midday - A Coy had taken and held Darwin Hill, and B and D Coy's had finally silenced Boca House

7. British aircraft lost west of Camilla Creek House - [b28] Scout (11.55am)
8. Argentine aircraft lost on return to Stanley - [a58] Pucara (c12.00pm)

From midday ...

9. D and C Coys headed towards Goose Green airfield
10. B Coy circled around airfield to cut off Goose Green
11. Argentine aircraft lost near Goose Green Schoolhouse - [a59] Aermacchi MB-339A, [a60] Pucara (both 5.0)
12. Harrier GR3's hit Argentine AA positions
13. Argentine helicopter-borne reinforcements continued to arrive
.... to dusk

Approach to Darwin - Late on Wednesday 26th as some 500 men of 2 Para moved south towards Darwin, th

Meer dan een uur nadat Darwin Hill was veroverd door A Cie, voegde de 2IC zich bij A Cie en Tac HQ. Zijn groep bracht vitale voorraden munitie en medische ondersteuning voor de RMO, die al naar voren was gelopen om te helpen met gewonden, voordat ze later per helikopter werden geëvacueerd. Spoedig wapperden er witte vlaggen vanaf de Boca positie, dankzij de gecombineerde aandacht van B Cie's goed gericht gebruik van MILAN, en het vuur van twaalf GPMG's van D Cie, die erin geslaagd waren binnen 500 meter van de positie langs de westelijke kustlijn te komen. De overgave bij Boca werd snel daarna ingenomen.

Het oorspronkelijke voorstel van de 2IC, was om A en C Che's naar voren te sturen om zich bij B & D te voegen in de strijd om Goose Green.

De inschatting van OC A was iets anders. Ten eerste had de Cie vijftien gewonden geleden en deze waren een onmiddellijke prioriteit samen met de behoefte aan herbevoorrading van munitie. Ten tweede, Darwin nederzetting, beneden, was nog steeds niet veilig; en de heuvel bood een dominante positie, van waaruit de strijd kon beïnvloed worden. De 2iC stemde in met het voorstel van de OC om slechts 3 Pl naar voren te sturen om zich bij C Cie te voegen. Voorzichtigheid was geboden, want toen C Cie halverwege de helling was, kwamen ze onder onder vernietigend AAA-vuur van Goose Green, waarbij het hoofdkwartier van de Cie verscheidene slachtoffers moest incasseren. 3 Pl trok zich wijselijk terug om zich weer bij A Coy te voegen.

Omdat A Cie aan hun strijd om Darwin Hill was begonnen, had D Cie een goed zicht op het slagveld. Rond hen lagen verspreide Argentijnse doden, het resultaat van het werk van B Cie tijdens zijn eerder in het donker naar het zuiden was getrokken. Toen dook de vijand op, waarschijnlijk omzeild door B & D in de nacht, naar het zuiden langs de westelijke kustlijn, alvorens terug te verdwijnen naar hun eigen linies. Terwijl kwam het bij OC D op dat hij hetzelfde terrein kon gebruiken om een rechter manoeuvre uit te voeren op de Boca positie, en zo de druk van A & B Cies af te halen.

Dit voorleggend aan de CO die zich nu bij A Cie bevond, werd de OC duidelijk gemaakt te blijven waar hij was en weg te blijven uit het bataljon radionet. Enige tijd later richtte de vijandelijke artillerie zich op D Cie. In de veronderstelling dat hun waarnemer opereerde vanuit Goose Green, ging de OC naar de tegenoverliggende helling van de heuvelrug.

Tegen de wil van de CO in, werd de beweging van D Cie goedgekeurd. Op deze wijze aangemoedigd, stelde de OC opnieuw de mogelijkheid voor, van een flankaanval langs de westelijke oever. Tegen die tijd was C (Ptl) Cie dichtbij, zodat het risico van een verkenning minimaal leek: "Vertel me niet hoe ik mijn strijd moet voeren," was het antwoord van de CO. Als de CO bij D Cie was geweest, zijn voornaamste reserve, zou hij zeker gezien hebben dat er een duidelijke optie was om de impasse te doorbreken waarin de A en B Cie's zich bevonden. De OC vond beschutting in een plooi van de tegenovergelegen helling en kon nu een veilige route zien naar de frontlijn. Hij vertelde dit opnieuw aan de CO, maar opnieuw werd zijn verzoek afgewezen. Concluderend dat de Cie een tijdje nergens heen zou gaan, instrueerde de OC zijn mannen zich voor te bereiden en wat brandstof in te slaan - het belooft een lange dag te worden. Terwijl de pap aan de kook kwam, werd de picknick onderbroken door een oproep over het Bn net: "Sunray is neergehaald! Binnen enkele minuten kwamen er instructies van het Bn 2iC om te proberen verbinding te maken met B Cie en hen te helpen. Met een biertje in de hand ging D Cie, ongetwijfeld lijkend op zwervers, op weg. Toen ze de bergkam beklommen, kwamen ze onder vijandelijk vuur te liggen. Vastbesloten om niet vast te komen zitten op een voorste helling, trok de OC zijn compagnie terug, en testte bij de 2iC zijn voorstel om de kustlijn te verkennen voor een flankerende manoeuvre naar rechts. Het voorstel werd aangenomen.

Mannen van B en D Company na de inname van de belangrijkste Argentijnse positie bij Boca House. Ze waren uitgeput en ze hadden hun commandant verloren en toch had 2 Para een veel grotere Argentijnse eenheid in verdedigingsstellingen aangevallen en verslagen. Het was een opmerkelijke overwinning.

General Purpose Machine Gun

Op de kust werd goede voortgang geboekt totdat zij de ruïnes van Boca House naderden. Voor ons, 500 meter verder, lag een kleine baai, waar open terrein D Cie zou blootstellen aan de gevaarlijke Argentijnse positie, met zijn zware machinegeweren. Nu echter binnen bereik om hun eigen GPMG's te gebruiken, richtte de D Cie een vuurbasis van twaalf mitrailleurs op en begon de aanval. Kort daarna riep OC B de anti-tanks op Darwin Hill, om de strijd aan te gaan met MILAN. Terwijl deze de vijandelijke bunkers vernietigden, beschoot de vuurbasis van D Cie de overlevenden onder mitrailleurvuur te houden, terwijl ze een nieuwe dekking zochten. Witte vlaggen begonnen te wapperen vanuit de Argentijnse posities.

OC D stelde aan de 2IC voor dat als dit een poging tot overgave was, deze moesten aanvaarden om kostbare munitie en tijd te besparen. Er werd lang over gediscussieerd - was dit een te groot risico? Waarom de vijand niet van veraf aanvallen? OC D Cie drong aan door te zeggen dat hij spoedig zou worden afgesneden door het opkomende getij - hoewel er op de Falklands een verwaarloosbaar getij is. Toestemming werd verleend, een staakt-het-vuren afgekondigd. D Cie ging op weg, met het hart in de keel, naar de langste 500 meter van hun leven. Ondanks het feit dat ze op een mijn stuitten en er een raket van MILAN afging, stelde de Cie de positie zonder ernstige ongelukken veilig. Voor ons lag het vliegveld Goose Green, waar een groot aantal mannen overheen renden naar de nederzetting, nog drie kilometer verderop. D Cie rukte op, geleid door 12 Pl, en liet 10 Pl achter om de positie op te ruimen. Toen ze het vliegveld bereikten, trokken ze de aandacht van vijandelijke AAA-kanonnen die op hen vuurden. Op zoek naar dekking sloeg de compagnie linksaf een ondiepe vallei in die naar het schoolgebouw leidde, iets ten noorden van Goose Green - naar verluidd een vijandelijk bolwerk. Bij het naderen van het hoofdpad naar de nederzetting, bevond 12 Pl zich in een mijneveld: de vooruitgang werd vertraagd. Door hen op

een hoger gelegen terrein te plaatsen van waaruit ze ondersteunend vuur konden leveren, nam 11 Pl nu de leiding

Na het neutraliseren van wat leek op een verlaten commandopost met LAW, staken ze het spoor over in onbebouwd terrein vanuit de school ter voorbereiding van de aanval. Het OC vroeg om artillerie vuursteun, maar

kreeg te horen dat de kanonnen niet beschikbaar waren, en ging over tot tegenvuur. Dit was duidelijk verspilde moeite, want D Cie begon nu onder aanhoudend vuur van de vijandelijke batterij te liggen.

Onverwacht kwamen elementen van C Coy die het AAA-vuur op de voorste helling van Darwin Hill hadden overleefd aan te komen - niet erg behulpzaam, want ze voegden zich bij de aantallen die door de vijandelijke artillerie werden verwond. Er vielen gewonden, nog verergerd door de AAA's die de route naar het RAP bestookten. Met zonder hoop op artilleriesteun, beval het OC 11 Pl aan te vallen. In de chaos van de strijd, kwam er het Witte Vlag incident. Als reactie op een serie witte vlaggen naast de vijand die zich dicht bij een vlaggenmast had

ingegraven, was OC 12 Pl met een sectie naar voren gegaan naar de nederzetting om een overgave op te nemen. Helaas is het bericht van de OC om te stoppen, omdat de rest van het Bn niet op de hoogte was van dit initiatief, nooit tot hem doorgedrongen. Een uitbarsting van vuur, waarschijnlijk vriendschappelijk, van elders op het slagveld resulteerde in de onvermijdelijke verwarring. Van korte afstand openden de Argentijnen het vuur met dodelijk gevolg. Tegen de tijd dat de OC ter plaatse kwam, had Sgt Meredith de situatie gestabiliseerd. Tijdens het proces had een Argentijnse soldaat munitiedepot in brand gestoken, wat nu een indrukwekkend vuurwerk opleverde.

De aanval op de school was ondertussen met elan uitgevoerd, witte-fosforgranaten tilden de school tegen de grond. Maar nu onder direct vuur van de nederzetting, aan de overkant van de riviermonding, moest 11 Pl zich terugtrekken en zich bij 12 Pl voegen op het pad dat naar de nederzetting leidde. De 2IC greep nu in en beval D Cie niet verder op te rukken, omdat een HARRIER luchtaanval op handen was. Toen ze de vliegtuigen hoorden naderen, maakten de mannen van D Cie zich klaar om van de dreigende vuurkrachtdemonstratie te genieten. In plaats daarvan zorgde een Argentijnse SKYHAWK, waarvan het kanon een hypnotiserend patroon naar de compagnie stak, voor een perfect doelwit op de baan. De granaten ontploften binnen handbereik, maar gelukkig werd geen man geraakt. Het vliegtuig vertrok, rook achterlatend, voordat het neerstortte - hetzij door het intense vuur van de compagnie met kleine wapens, hetzij door BLOWPIPE op Darwin Hill.

PUCARA vliegtuigen

Minuten later konden de naderende jets opnieuw gehoord worden. Zenuwachtig wachtte de Cie af maar was opgelucht toen ze drie HARRIERS zagen die de Argentijnse veldkanonnen en AAA's een slag toebrachten. Toen D Cie zich klaarmaakte om hun opmars voort te zetten, kregen ze op onverklaarbare wijze het bevel om vanaf de nederzetting de omgekeerde helling op te gaan. In plaats van op het spoor te blijven als een perfect doelwit voor de vijandelijke luchtmacht, waagde de Cie hun kans in het mijnenveld ten

westen ervan. Een goede zet, want kort daarna werden meer vliegtuigen gehoord, dit keer een

vijandelijke PUCARA die overvloog en een napalmbom losliet oncomfortabel dicht bij het Cie HQ. Ze liepen geen schade op, schoten het toestel neer en namen een ongeruste piloot gevangen. Terwijl de Cie zich op zijn positie installeerde, uitgeput en met zijn laatste munitie, daalde de duisternis in. Munitie kwam naar voren, doden en gewonden werden uiteindelijk geëvacueerd. De positie was potentieel gevaarlijk, maar men had het gevoel dat in de voorgaande twee uur, die werkelijk de chaos van de oorlog weerspiegelde, de vijand zijn laatste kaart had gespeeld. Dit werd later bevestigd door het nieuws dat onderhandelingen voor een overgave aan de gang waren. Terwijl C en D Cie's bezig waren met de noordelijke toegangswegen naar Goose Green, was B Cie over het vliegveld en gebruikte twee stromen als dekking om op een punt te komen waar ze de westelijke benadering van de nederzetting konden controleren, en indien nodig, een aanval van achteren konden doen. Tijdens hun opmars vielen ze verschillende AAA-bemanningen aan die terug vluchtten naar Goose Green. Omdat ze niets gehoord hadden van de 2IC sinds de slag bij Boca House, bracht OC B hem op de hoogte van hun positie en vroeg of ze de nederzetting moesten aanvallen - niet wetende dat er onderhandelingen aan de gang waren. Hem vertellend te blijven waar hij was, kon de 2IC niets meer zeggen.

Pas na nog eens vijf uur van hevige gevechten door B, C en D Cie's, na de verovering van Darwin Hill, was Goose Green eindelijk omsingeld. Hier kwam majoor Keeble tot zijn recht. Terwijl verschillende opties zich aandienden, waaronder, de versterkingen van 3 Cdo Bde, de informatie dat 112 burgers werden opgesloten in het gemeenschapscentrum van Goose Green, vergaarde hij alle voorstellen.

De 2IC stelde 's nachts een geïnspireerd ultimatum op voor de Argentijnse commandant in het Darwin/Goose Green gebied, dat, na onderhandelingen op het vliegveld de volgende morgen, bijgestaan door Robert Fox en Kapitein Bell van de Royal Marines, leidde tot hun waardige overgave en de vrijlating van alle ongedeerde burgers.

Goose Green nederzetting

In totaal werden 961 gevangenen geteld en werden er ongeveer 50 Argentijnse doden gemeld en begraven. Het logboek van het Bde voor 29 mei vermeldde, om 1642 Z: "De Union Jack is zojuist gehesen boven Goose Green Settlement.'(10)

Toen het laatste licht naderde, hoorde B Cie een CHINOOK met andere helikopters die landden ten ZW van Goose Green. Toen hij troepen zag uitstappen, beval hij zijn FOO om een vuurbasis op te stellen met als richting zone waar de helikopters geland zijn. Terwijl hij zijn mannen inlichtte, legde hij uit dat ze nu alleen waren, ongeveer 2 km van D Cie en de rest van 2 PARA, met de mogelijkheid dat vijandelijke versterkingen zouden kunnen komen van waaruit de helikopters waren geland. De dreiging van een tegenaanval leek nu leek nu reëel; de Cie was voortdurend in actie geweest sinds het overschrijden van de startlijn zo'n 12 uur vermoeidheid begon toe te slaan, en de munitie was bijna op. Hij beval hun zich in te graven tot 0200 drong hij er bij hen op aan om op elkaar te letten, gebruik makend van het 'buddy-buddy systeem', want de koude nacht was veranderd in sneeuw. Zoals de OC zei: "Het is niet het aantal soldaten, maar hun wil om te winnen die gevechten beslist."

En wat te denken van de bijdrage van onze CO aan de strijd en aan de campagne? Niemand mag de eenzaamheid van het commando onderschatten in wat de eerste veldslag van de campagne was. Zijn vastberaden eenzame aanval op de vijand op Darwin Hill werd alleen gezien door zijn tactische hoofdkwartier. Niet lang daarna had de vijand zich overgegeven. Naast zijn 'Supreme Courage' sprak ook zijn besluit om ons een moeilijke taak op te leggen, bewust van het strategisch belang van een nadrukkelijke overwinning na bijna een week van relatieve inactiviteit van de Task Force, van zijn morele moed. Zijn voorbeeld, zijn wil en leiderschap bleven ons de rest van de campagne bij, en maakten ons des te vastberaden der: zijn nalatenschap.

Zoals Freedman schrijft: 'Lt Col Pike (CO 3 PARA) beschreef de verovering van Goose Green later als het "morele keerpunt", in die zin dat "voor we begrepen hadden dat we moesten winnen, we na afloop wisten dat we dat zouden doen." zijn doel was de slag winnen door hen die vanuit Londen op actie hadden aangedrongen.

Freedman vat de slag als volgt samen: Van concept tot voltooiing had de slag een geïmproviseerde kwaliteit en er was geen model om te volgen voor de toekomst. Een minder veerkrachtig bataljon zou misschien zijn verslagen... de lessen die geleerd werden over het belang van nachtelijke gevechten en de rol van vuurkracht waren redenen waarom Thompson een positiever gevoel ontwikkelde over de waarde van de strijd. Het gaf blijk van vastberadenheid en opende de zuidelijke route naar Stanley.

GRATIS OFFERTE info@veltmans-renovatie.be

VELTMANS
RENOVATIE

ALGEMENE RENOVATIEWERKEN BINNEN & BUITEN

GEVELWERKEN - SLIJPEN - ZANDSTRALEN
VOEGEN - KALEIEN - DAKWERKEN
PLAATSEN GYPROC & LAMINAAT
GEÏSOLEERDE METALEN DAKEN & GEVELS
TERRASSEN & OPRITTEN

0485 125 508 0474 761 975 info@veltmans-renovatie.be

UW RUG, ONS COMFORT

RUGVRIENDELIJKE PRODUCTEN OP MAAT VAN UW RUG

GEZOND ZITTEN

GEZOND SLAPEN

ADVIES DOOR SPECIALISTEN

GEZOND WERKEN

SIT & SLEEP ANTWERPEN

Ernest Van Dijkkaai 1 - 2000 ANTWERPEN
T 03 289 68 81
antwerpen@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP LEUVEN

Terruusevest 30 - 3000 LEUVEN
T 016 29 45 63
leuven@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP HASSELT

Genkersteeweg 299 - 3500 HASSELT
T 011 76 54 76
hasseelt@sit-and-sleep.be

Openingsuren
 van maandag tot zaterdag van 9u tot 19u doorlopend
 op zondag van 9u tot 13u
 zon- en feestdagen geopend
 van begin juli tot einde maart

MOSSSELFESTIJN

ZATERDAG 8 OKTOBER

VRIENDENKRING PARA COMMANDO LEUVEN

WAAR: Parochiezaal Don Bosco, Ortolanenstraat 6, 3010 Kessel-Lo
TIJD: vanaf 12.00 uur tot 19.00 uur

PRIJS: VOLWASSENEN;
 24 Euro Mosselen friet
 16 Euro Ballekes in tomatensaus en friet

PRIJS: KINDEREN t.e.m. 12 jaar;
 16 Euro voor Mosselen friet
 12 Euro voor Ballekes in tomatensaus met friet

DRANKEN AAN DEMOCRATISCHE PRIJZEN

VOORINSCHRIJVINGEN VERPLICHT: TEN LAATSTE OP
30 SEPTEMBER

Op rek: BE 28 0010 8937 9920 ANPCV LEUVEN
 met vermelding NAAM aantal volw. en kinderen en welke maaltijd

Voor meer info: De Geest Dompi: 0499/315652